

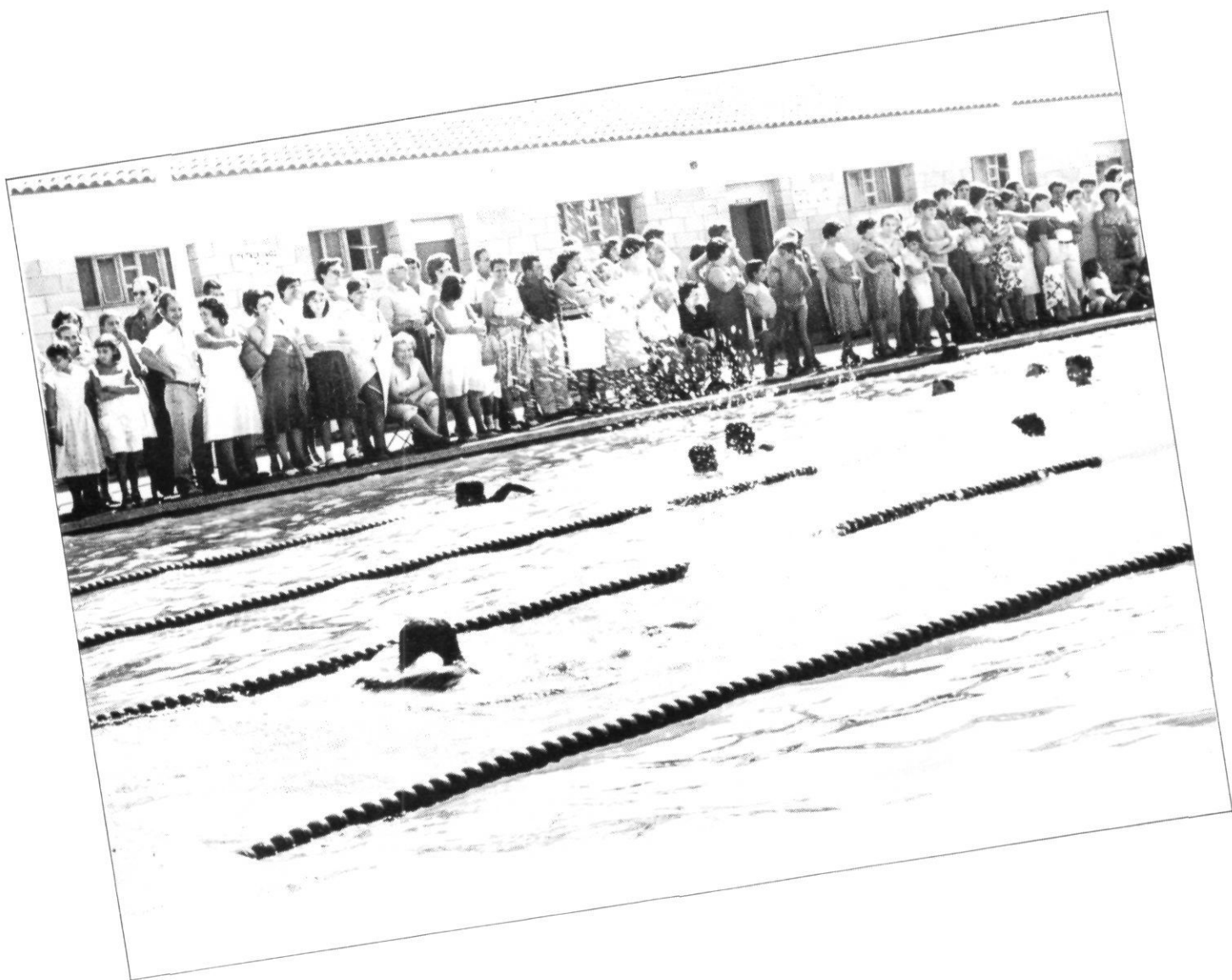

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 246

ANY XXI

AGOST 1984

«Les piscines» han esdevingut un element indispensable de formació, diversió i exercitació física. Exhibició de cursetistes del mes de juliol.

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera, Antoni Ponsa, Joan Pijuan, Anna Santacreu i Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus

Col.laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Josep Farreny, Jaume Figuera, Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera, Magda Trepapat, Guillel Viladot, Ferran Ros i Jordi Martí.

Edita:

Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col.laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Imprimeix: Offset Antoni Figueras.

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus, 10 Agramunt (Lleida)

*Subscripció anual: Espanya 800 ptes.
Estranger 900 ptes.
Número sol: 75 ptes.*

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a:

*Pere Mora - Tel. 39 03 81
o bé - Tel. 39 00 57*

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col.laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col.laboradors a SIÓ, han d'amar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10), abans del dia 25 del mes anterior.

SIÓ **Recomana**

UN LLIBRE: «La revolta dels animals», de Georges,Orwel. Llibres a Ma. Ed. DESTINO.

ALS DIARIS: **Fora de Joc**, per Avel·lí Artís-Gener, diàriament a l'AVUI.

A LA RÀDIO: Els dissabtes a la tarda a les emissores de la Cadena 13. Un programa presentat per Miquel Armentgol.

A LA T.V.: «Joc de Ciència», un espai juvenil cada divendres a les 21,30 a T.V.3.

INFORMACIÓ AGRAMUNTINA A LA RÀDIO

Ràdio Sió: Cada dissabte informació general i esportiva a partir de les 14 hores.

Ràdio Terra Ferma (F.M. 93,8 Mhz.) Cadena 13: a les Ràdio Notícies de 2/4 de 2 del migdia i a les 8 del vespre.

Ràdio Popular de Lleida: Informació general els dimecres a 2/4 de 8 del vespre.

Ràdio Cadena Tàrrega: Informació general els dimars i els dimecres al matí.

Ràdio Ponent (F.M. 98 Mhz.): Informació General els dijous a 2/4 de 2 del migdia.

Ràdio Cervera (F.M. 100 Mhz.) Cadena 13: Informació General els matins de 9 a 10.

LLIBRERIA

PAPERERIA _____

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

Agenda

JULIOL

dimarts, 10.— SANT CRISTÒFOL

Enguany la festa del patró dels xòfers quasi ha passat desapercebuda. Al migdia i a la plaça del Mercadal, s'ha efectuat la benedicció, amb molt poca assistència de vehicles.

dimecres, 11.— SUSPENSIO DE PAGAMENTS

En un jutjat de Barcelona, ha presentat suspensió de pagaments l'empresa tèxtil S.A. ROS, aquesta fàbrica d'Agramunt és la única que queda de l'important ram tèxtil que havia tingut la nostra Vila. Sortosament, de moment, no es parla ni de tancament ni de disminució de plantilla.

diumenge, 15.— FILMACIÓ

Aquest matí, l'era de la masia l'Isidori presentava un aspecte inusitat, amb motiu de la filmació d'unes seqüències del mig-metratge SELF, del que n'és protagonista el nostre convilatà Guillem Viladot, i en el que hi han participat, com a extres uns quants agramuntins més.

ROBATORI

Al jove agramuntí Josep Mª Iverson, aquesta tarda li han robat el cotxe que tenia aparcad a la sala de festes Big Ben de Mollerussa. S'ha deduït que amb ell feren un atracament a la gasolinera que hi ha a La Fuliola, i el cremaren una vegada arribats a Lleida.

dilluns, 16.— FURT D'ESPECIALISTES

Durant la matinada han entrat a la farmàcia Viladot, forçant la reixa de la finestra que dóna al carrer Sió. Una vegada a l'interior, a més d'emportar-se els pocs diners que hi han trobat, han anat directament pels medicaments estupefaents. Tot molt net i calculat.

dimecres, 18.— FOC

Aquesta tarda, sense saber com, s'ha calat foc a l'entrada d'una casa del carrer Castell, que fa cantonada al petit corriol que allí hi ha. Els veïns hi han acudit ràpidament, com també els bombers, pel que sols s'ha cremat la porta i unes bigues.

divendres, 20.— INCENDI

Al veí d'Agramunt, Ramon Roca, mentre conduïa el seu cotxe (un Simca Matra) pel camí dels Salats, se li ha incendiat, sols ha tingut temps de sortir-ne veient, impotent, com se li cremava.

dissabte, 21.— REUNIONS

El passat dissabte i aquest, han tingut lloc al Casal, unes reunions, pels interessats en adquirir patis de la urbanització que, l'Institut Català del Sòl té al sector de les piscines.

divendres, 27.— CURSETS DE NATACIÓ

Avui ha finalitzat el curs de natació que, durant aquest mes de juliol, ha tingut lloc a les piscines municipals, unes 160 persones, entre infants i adults, hi han participat. Per al proper mes d'agost se'n prepara un altre.

dissabte, 28.— BARRIS AL CARRER DEL SIÓ

Els veïns del carrer del Sió no afluïxen, un any més han celebrat els seus barris amb: cucanyes, xocolatada per petits i grans, i a la nit, gran revetlla amb conjunt orquestral.

dimarts, 31.— COLÒNIES

Com cada estiu la jovenalla de la Vila està o anirà de campaments o colònies a diferents indrets, segons les agrupacions amb les que hi ha anat.

CALOR

Fins al moment estem tenint unes temperatures no massa regulars, fa una calor, podríem dir, intermitent, passem de dies on hem arribat a 40 graus, a d'altres amb temperatures molt més suportables.

VISITA DEL PRESIDENT

Ens confirmen de Ca la Vila, que el proper 11 de setembre —diada nacional de Catalunya— vindrà a Agramunt el President de la Generalitat, Jordi Pujol, atenant la invitació del nostre Consistori, per inaugurar les obres del remodelat edifici de l'Ajuntament.

Editorial

APARCAMENTS I MULTES

És sorprenent i no gens recomanable la fàcil predisposició que tenim tots plegats de perdre els bons costums. És aquest un fet que es palesa arreu massa vegades, essent-ne potser una bona prova el que, tant bon punt a la nostra vila i va mancar un guarda municipal, fou rapidíssima la degradació que es va constatar en el bon ordre dels aparcaments de vehicles per part d'un cert nombre d'automobilistes, cosa que va propiciar gairebé una anarquia general per la poca cura que hi havia en estacionar els cotxes pels nostres carrers i places.

Si volem reflexionar una mica sincerament i honesta, no ens ha d'extranyar pas massa que l'Ajuntament es veiés en la necessitat de cobrir de nou la plaça de Guàrdia Municipal per acabar amb tanta disbauxa.

La mesura fou al nostre entendre ben encertada i el procediment d'actuació també. De bell antuvi un període d'advertiments que sortosament fou respectat per la majoria, però sempre n'hi ha de tossuts recal·litants que donen la impressió que s'han agafat massa en sèriósament el sentit d'aquella frase d'un cèlebre polític contemporani que digué «la calle es mía».

I no, senyors, el carrer és de tothom i és aquesta condició de propietat generalitzada la que cal respectar. No fer-ho, és una cosa punible que per tant es mereix una sanció: LA MULTA.

No hi ha cap dubte que l'haver d'expiar les nostres omissions i petites faltes amb càstigs que tenen repercussions econòmiques és altament impopular, però pel que es veu no hi ha hagut cap més sortida.

Proposem una altra solució. Acceptem tots plegats el rept que ens planteja el Guarda Municipal i aparem tots en els llocs autoritzats.

Posem-nos, tothom a rotllo i no permetem amb la nostra disciplina que tingui ocasió de multar-nos, malgrat que aquest cívic comportament vagi en detriment de la Hisenda Municipal.

«SIÓ»

Electricitat ALBAREDA

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

Queviures NATI TORRA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Panyeries SABADELL

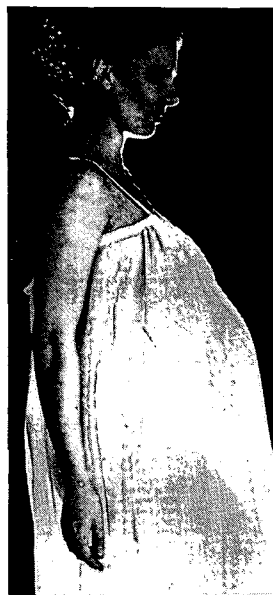
A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Confeccions SIÓ SA

Polígon Industrial

**CENTRE
DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL****«NÉIXER»****CLASSES DONADES
PER
ELENA BERNAT
MATRONA TITULAR
DE LA SEURETAT SOCIAL
D'AGRAMUNT**Per informació:
Tel. 39 08 68**CASES unifamiliars
en venda a Agramunt**

(de PROTECCIÓ OFICIAL - Exp.25-1-0021-83)

Garatge de 90 m², 4 habitacions, bany, aseo,
70 m² de terrasse, cuina ben acabada i
i menjador amb llar de foc.Són a l'Avinguda Col.legi Nou. El preu és semblant
al d'un pis i tenen facilitats a llarg termini
amb interessos de l'11 %

Demaneu més informació, val la pena

Promotor: **FERGO, S.A.**
Constructor: **RAMON OLIVA**
Telèfon 39 02 71
PREIXENS

UN ARRENDAMENT MUNICIPAL DE L'ANY 1777

Entre els pocs papers municipals del segle XVIII que han arribat fins a nosaltres i que permeten exercitar la nostra tafaneria, n'hi ha un de l'any 1777 al qual dedicarem aquest article. Es tracta de l'arrendament del dret de **vendre vi calent i fret, junt amb lo gel del Pou de la Vila**, pel termini d'un any i d'acord amb unes determinades condicions. L'arrendatari és Isidre Quintana, pagès d'Agramunt, i juntament amb ell firma l'acte Josep París, pagès, Regidor en ordre quart.

En aquella època l'Ajuntament arrendava en pública subhasta alguns serveis públics, un dels quals era la Taverna, o dret de vendre vi. En el tracte esmentat l'Arrendatari ha de tenir proveïda la vila de vi vermell (negre) durant tot l'any i de vi blanc des de Tots-Sants fins al dia de Pasqua de Resurrecció. Fins per Tots-Sants no podrà començar a vendre vi novell, però haurà de tenir vi vell almenys fins a Nadal. Tindrà la botiga oberta, a l'hivern fins a les nou del vespre i a l'estiu fins a les deu, i per necessitat a totes hores. Observem que es tracta d'hora solar.

Els agramuntins podran vendre lliurement el vi de la pròpia collita, a l'engròs i a la menuda, tant als veïns de la vila com als forasters. A l'únic que no en poden vendre és al Taverner i tampoc tenen l'obligació d'adquirir a la taverna el que els faci falta, perquè ben explícitament es reconeix als agramuntins el dret de comprar o fer comprar fora vila el vi que necessitin pel seu consum.

Com a conseqüència del que acabem de dir, l'Arrendatari o Taverner ha de portar de fora el vi que després servirà a la clientela; com a mínim l'ha d'anar a comprar quatre hores lluny de la vila. Ha de comunicar a l'Ajuntament el preu que se n'ha fet, aportant proves suficients i l'Ajuntament li autoritza un sobrepuig per canti de dos sous i sis diners pel vi negre i de tres sous pel vi blanc. **I... si porta vi vermell del Camp de Tarragona, Vallbona, Manresa y d'altres paratges que sia de bon gust...** el sobrepuig autoritzat és de cinc sous per canti.

Si algun negociant o productor foraster vol vendre vi dins de la vila, podrà fer-ho, però només a cantis i mitjos cantis, i haurà d'abonar a l'Arrendatari un sou per canti de vi negre i dos sous i sis diners per canti de vi blanc.

Però... dits forasters i també los naturals i habitants de esta vila podran vendre en los dies de Fira vi blanc i granatxa sens pagar dret algun al Arrendatari.

La impressió que es treu de la lectura d'aquest arrendament, en el qual hi han altres condicions de menys importància que seria llarg detallar, és que la producció local de vi no era suficient per atendre les necessitats de la població i l'Ajuntament procurarà harmonitzar els diferents interessos en joc.

Dóna llibertat als veïns perquè puguin comercialitzar la seva collita directament al consumidor i prohibeix que la vinguin al Taverner, segurament per evitar que aquest s'aprofiti de les circumstàncies, els el faci donar barat i el negoci sigui per ell.

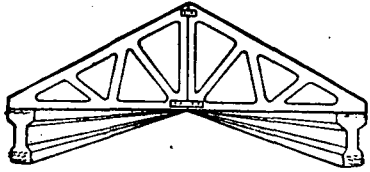
L'Arrendatari o Taverner a la producció local, perquè és de creure que a l'haver-lo de dur almenys de quatre hores lluny, sempre resultarà més car que el produït a la població. I per evitar abusos en el preu, l'Ajuntament li fixa el marge comercial que hi ha de carregar. Com a contrapartida el Taverner té l'exclusiva de venda de tot el vi elaborat fora de la localitat o en tot cas té el dret de cobrar un tant del que puguin vendre els forasters. A la vegada se l'estimula que porti vi de qualitat amb un augment de l'esmentat marge comercial.

I per promoure les fires, aquells dies hi ha plena llibertat de comerç i es deixen sense efecte els monopolis que regeixen durant la resta de l'any. El que interessa en aquestes diades és que vingui gent a Agramunt.

Direm com a curiositat que es determina que la Taverna haurà de trobar-se, com a mínim, vint-i-cinc passes lluny de l'Església Parroquial. Suposem que aquesta mesura es prenia per allunyar de la Casa de Déu, lloc d'oració i de quietud, un local on presumiblement hi abundava la xerinxola.

El preu de l'esmentat arrendament, pel període comprès entre el dia 1 de maig de 1777 i el 30 d'abril de 1778, és de sis-centes lliures, moneda barcelonesa. Com que hi va inclòs el gel, del qual parlarem un altre dia, no ens podem formar una idea exacta del vi que confiava comercialitzar l'Arrendatari.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13   Tel. 39 01 15   Apartat 28
AGRAMUNT   Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

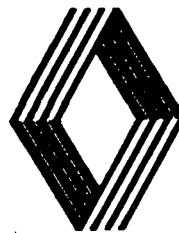
Tel. 39 07 36

Turrone's, B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34   AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria   Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13   AGRAMUNT

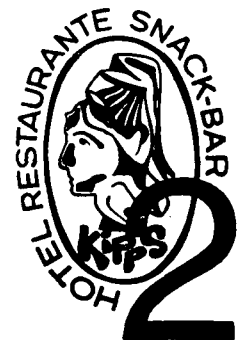
Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

RÀDIO SIÓ, LA RÀDIO FETA A AGRAMUNT PER A LA GENT DE LA RIBERA DE SIÓ

Han passat gairebé dos anys de la primera emissió de Ràdio Sió, en aquell temps «la veu de la Festa Major»; d'aquells dies en queda un record que ha passat ja a la història d'Agramunt. Van ser uns dies de descobrir que hi havia una nova manera (nova per a nosaltres) de parlar amb la gent, de redescobrir Agramunt a través de la paraula. Allò va ser un joc divertit, un espectacle nou a la Festa Major. Per això, la reaparició, el maig passat de Ràdio Sió ha estat fruit d'un desig que ens rosegava per dins.

El món de la ràdio ha canviat molt a Catalunya. Hem passat de xarxes d'emissores estatals, al nou estil de les emissores anomenades independents (càdena 13, Ràdio 80, Antena 3, etc.), i a les emissores municipals. Aquestes darreres han estat «les provocadores del fenomen de democratització del mitjà ràdio i la seva proliferació, sense oblidar, però, el seu paper de catalanitzadores i normalitzadores. El 1.982 hi havia 40 emissores municipals, a finals de 1.983 quasi 90 i actualment passen del centenar.» (Antoni Llagostera, «Ràdios controlades, ones lliures»)

A Ràdio Sió hem emprés el camí guiats per la idea de fer ràdio com a mitjà de comunicació: d'Agramunt a la

Ribera de Sió; com a eina de normalització: pensada i parlada en català; com a eina didàctica: al servei de l'escola i com a eina motor de dinamització de la vida d'Agramunt i la Ribera (per què no?).

I això és el que intentem dia rera dia, de dissabte a dissabte; si en sortirem ja és una altra història, però la il·lusió hi és.

Ràdio Sió la fem entre tots: nosaltres des de l'estudi i vosaltres a casa vostra, escoltant. A voltes ens preguntem quanta gent ens escolta i pensem que només que n'hi hagi un, ja hem aconseguit el nostre objectiu: la comunicació.

Ara tot juts encetem aquesta nova experiència, però hem de ser optimistes i pensar en una ràdio consolidada. El repte és difícil: de dificultats ja n'hi ha moltes. I per això, us demano, us demanem, que algun dia poseu el dial de la vostra ràdio al 106.5 de la f. m. qualsevol dia, de dilluns a divendres, d'11 a 1 del matí o els dissabtes de 2/4 d'1 a les 3 de la tarda. Si ho feu allí trobareu Ràdio Sió, emissora municipal d'Agramunt i la Ribera, la ràdio feta a Agramunt per la gent de la Ribera de Sió.

Salvador Jovell

de dilluns a dimecres, d'11 a 1 de la matinada
tots els dissabtes de 2/4 d'1 a 3 de la tarda

escolteu

RÀDIO SIÓ

emissora municipal d'Agramunt i la Ribera

banda f. m. 106.5 mhz.

Noticiari de la Ribera del Sió

LA SENTIU DE SIÓ (Informa, M^a del Remei Galceran)

Com quasi cada any en aquest temps, el maleït foc ha tornat a recobrar el seu protagonisme. Enguany va ésser el dia 20 cap a mitja tarda en la partida del Pla de L'Om. El foc va començar en un tros de rostoll i va continuar en un altre on hi havia les paques de palla apilades: van cremar-se unes 800 paques de palla i a més quasi un miler de pins i bastantes savines. El vent va ajudar a estendre el foc, del que es desconeix els seus orígens. Van acudir al lloc del sinistre els bombers de Tàrrrega i de Balaguer per tal de dominar la situació.

Molts infants tornen a fer un curset de natació, però enguany el curset per a adults ha quedat anul·lat per la manca de gent en col·laborar-hi. La piscina està força concorreguda durant el dia, ja que la calor apreta força i a més també han arribat alguns estiuejants a passar l'estiu al poble.

La collita de cereals ha estat molt més bona que la de l'any passat i com és lògic els pagesos estan molt contents.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

El passat dia 26 de juny el mossèn Ramon Arderiu, junt amb les catequistes van organitzar un berenar al camp d'esports, com a cloenda de les classes de religió que s'havien realitzat al llarg de l'any. Hi van assistir tots els nens del poble, així com els seus professors. Després del berenar es van organitzar diversos jocs, així com un partit de futbol. Va ser un dia molt divertit per a tots els infants, i també per a tots els assistents.

Després de molts anys sense celebrar la festa de San Cristòfol, aquest any, concretament el dia 8, es van tornar a fer els populars «tres tombs» pel poble, així com la benedicció dels automòbils i d'altres vehicles.

Després de més de vint anys d'estar al servei de tot el poble, a finals de juny hi va haver la jubilació del carter, Francesc Solé i Gilabert, així com la de l'agutzil, Recared Boladeres i Mirats. Ara ocupen aquests càrrecs Julià Vázquez i Daniel Serena, respectivament.

Sens dubte la notícia més important del mes de juliol va ser la celebració, els dies 14 i 15 del Campionat del Món de Moto-Cross de 125 cc. X Gran Premi d'Espanya i XIX Trofeu Ramon Monsonís. Aquest any, encara que hi havia bastanta gent, no n'hi havia tanta com d'altres anys, ja que la prova va coincidir amb la celebració a Barcelona d'una altra competició de motociclisme. Hi havia més de seixanta pilots inscrits, i totes les «mangues» van estar molt disputades. L'italià Michele

Rinaldi, per segon any consecutiu es va proclamar guanyador, i continua mantenint el tercer lloc en la classificació mundial. L'espanyol Toni Elias va quedar en tercer lloc a la primera «manga» fins a la desena volta, que va anant perdent punts. En la segona «manga», va tenir una caiguda, i no va poder conservar una posició bona. Cal ressaltar la bona organització del Moto Club Segre en tots els aspectes, que va fer que la prova resultés un complet èxit.

BUSENIT DE MONTGAI (Informa, Elena Planes)

Com cada any en aquest temps, han arribat les vacances, i amb elles la calor. És encara temps de sega i fins ara no ens podem queixar del bé que ha anat, més l'ordi que el blat.

La gent de fora va arribant i ocupant les cases que fins ara (durant tot l'hivern) havien estat buides, tret d'algun cap de setmana. Però, a més del turisme que havia vingut cada any i que ja tenia la seva casa, en ve de nou, i pel que s'han reconstruït cases velles i deshabitades.

Les piscines ja funcionen. Hi ha hagut però, algunes reparacions per a millorar l'estat de l'aigua.

S'apropa la Festa Major, que com sempre es celebrarà el dia de la Mare de Déu de l'Assumpció (dimecres 15 d'agost). La Festa però, ja començarà el dilluns 13, dia en què la quitxalla farà el típic escala-en-hifi. El dimarts 14, jocs i cucanyes per als infants, i a la tarda i nit la bona música de la popular orquestra: PRINCIPAL DE LA LLANGOSTERA.

El dia 15 al matí, competicions de natació, on hi haurà la participació de viles com: Mollerussa, Agramunt, Almenar, etc. després Missa Solemne, que anirà acompanyada pels cants de la coral de Busenit, dirigida per mossèn Ramon. Per finalitzar el dia, l'actuació d'una nova orquestra.

Un nou esdeveniment que es realitzarà durant tots els diumenges d'estiu que resten, serà el de ballar sardanes (de 8 a 10). Aquest darrer diumenge ja es féu i tingué molt èxit.

PRADELL (Informa, Pau Font)

El dia 7 es va produir un incendi, no se sap com, en una finca de cal Cabalé, que es troba a pocs metres del poble. L'esmentat incendi no va tenir cap conseqüència i va ser controlat ràpidament.

Aquest mes de juliol es va produir un robament: sí, algun lladregot va entrar al cafè per a remenar-ho tot, trencar uns quant panys, agafar begudes i uns quants paquets de cigarretes i total per tornar a marxar tal i com havia vingut, sense res. No hi ha cap dubte que es tractava d'un simple afeccionat.

Sembla que la bona collita d'enguany serà aprofitada pels pagesos per a comprar maquinària nova.

Així a cal Janot han comprat un tractor de 130 cavalls (més o menys), la marca del qual és molt difícil d'escriure i que per això no l'escric.

Passant a un altre tema, també s'està arreglant la claveguera que passa pel costat del camp de futbol. Ara sembla que per fi s'acabaran les nostres necessitats.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

JULIOL. Ens trobem ja que la collita està tota recollida i no ens podem queixar ja que ha estat un dels anys més bons, sobretot al secà on feia temps no es veia tant de gra d'ordi, és clar, que a l'horta no li ha passat el mateix ja que hi havia trossos que feien llàstima de tanta aigua com va caure amb tot, si tenim en compte que la majoria es viu del secà, ja s'hi podria firmar cada dos o tres anys d'endevinar-la com aquest.

PER FI A PAGAR. Ja feia uns quants anys que ens van treure de pagar la contribució de les cases a tot el poble, els últims temps ja es rumorejava que ens la tornarien a posar i es clar, tot arriba i a la fi ens han trobat i ara ens toca pagar a partir de l'any 80. No es pot negar que ha estat posat amb consciència, ni recàrrecs, si es paga abans de l'agost, ni tots els rebuts atrassats, s'ha fet un terme mig però això de pagar no és gens popular i ara han sortit crítiques i comentaris per a tots els gustos.

VACANCES. Ens trobem que han anat arribant els barcelonins a passar les vacances a la «tranquil·litat» del poble, però els que estan als peus de la carretera els dona la sensació que encara són a la capital, ja que els últims de setmana és un continu de cotxes a munt i avall. Andorrans cap a la platja i els de la platja cap a la muntanya.

LA DONZELL (Informa, Josep Rovira)

Aquest any sí que hem tingut una super collita, tant en el que fa referència al blat com a l'ordi. Així haurà de seguir cada any.

En la carretera sembla que no hi ha manera perquè s'arreglin els clots, cada dia són més grossos. Preguem als organismes competents perquè portin a cap la manera d'arreglar-la d'una vegada, mentre s'hi estigui a temps, després s'haurà de fer nova. És una vertadera llàstima!

També s'han instal·lat cinc boques de rec per poder omplir els camions dels bombers de la Generalitat, cas que es propagui algun incendi.

Aquests dies de juliol estem sofrint les temperatures més altes de tot l'estiu, fa dos o tres dies que el termòmetre marca 36 i 37 graus a l'ombra.

MONTCLAR (Informa, M^a del Carmen Novell i Iolanda Padulles)

TRISTESSES. Amb una notícia trista comencem avui el comentari de les petites coses que passen pel poble.

Aquest mes Montclar ha tingut un dia apenat degut a la mort d'en Jaume Tarragona, més conegut al poble per «en Jaume de cal Manet» un home conegut i popular per tot el veïnat, que amb la seva personalitat ajudava una mica més a formar en definitiva aquesta família gran que és el poble de Montclar. Però ens va deixar i una mica més o menys endins tots ho vam sentir, perquè aquell dia el poble va notar la pèrdua d'una ben volguda persona.

LA FESTA MAJOR. Però no tot és tristesses per què si alguna cosa rep el nom d'alegria és sens dubte la festa major que vam passar aquest 21 i 22 de juliol, que si bé cada any es celebra per Sant Jaume aquest any degut que la diada es assenyalada com a dia laborable, ho hem traslladat.

Però amb tot, el poble, perquè el Patró no quedi ressentit, el dimecres 25 farem una petita festa amb missa cantada al matí i ball a la tarda per acabar de celebrar la diada.

Tornant al tema de la festa major hem de dir que se la pot calificar de ben llúida i esplendorosa aquest any.

El dissabte 21 missa a les 12, ball amb l'orquestra «Real Casino» a la nit espectacle amb varietats d'actuacions: música, humor i gran sarau fins a les 5 de la matinada. Si parlem de l'ambient del dia podem dir que va ésser del tot favorable i divertit ja que la gent i joves que van venir a visitar-nos i a alegrar la jornada va ésser nombrosa com pocs anys. El diumenge va tenir gran importància el festival d'escala-en-hifi que van preparar els joves del poble, van quedar ben parats en les crítiques i comentaris dels grans. Per finalitzar aquesta festa major gran ball de secció continua amb l'orquestra «Leader's».

Acabat el dia, acabada la festa major, el bon menjar i el ball. Tan sols manca esperar la de l'any vinent.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

JA ERA HORA! Sí, estimats lectors, ja era hora els que la majoria que vivim del camp podem contar la collita d'aquest any. Si no recordo malament fa quatre anys, uns llocs més altres menys, la collita ja quasi no existia. Malgrat tot, hem arribat a aquest que vulguis o no vulguis passarà a la història per les quantitats recollides en alguns llocs. Ha estat un any de sufriments i temors, molts dient «massa bó,

es presenta massa fàcil», altres ni gosaven dir «aquest any, collita plena». Però a la fi el somni s'ha fet realitat. Hem pogut dir «de moment cobrirem tots, les despeses dels anys passats». Per altra part la gent d'edat deia «jo no ho havia vist mai, no». Sí, amics pagesos, hem de reconèixer que a les nostres contrades hi ha hagut una collita «extraordinària». Malgrat això no vol dir que a tothom li ha anat igual, les terres no són totes igual i la manera de treballar-les tampoc, només faltaria! No sempre les coses surten rodones. Per exemple, la zona de regadiu ha decepcionat a quasi tothom, al menys als voltants del meu poble. La gent encara no s'explica el fet, però que hi farem.

A LA FI el gra ja és al cobert (gairebé un més de recollida). Els pagesos estan contents (no tots), pensen ja en l'any que ve. En aquest jo ho he comprovat: la feina més dura i més treballosa, és i serà la pagesia.

Vull acabar dient una frase molt significativa de la collita d'aquest any: «Ni els grans ni els petits i ben just els seus fills, disfrutaran d'un fet semblant». Desitgem que no sigui així.

PUIGVERD D'AGRAMUNT

(Informa, Joan Avellan i Mora)

COMPRA. Aquest mes, s'han comprat dos tractors; el primer, és un EBRO de 80 cv., que l'han comprat a cal Reberté, i l'altre, és un FIAT del mateix cavallatge, però pertany a cal Conqueta.

ESFORÇ. Encara que suposà un sacrifici durant molts anys, la Gemma de cal Marbà, ha acabat la carrera de mestra. Des d'aquí, li desitgem que trobi feina aviat i li donem felicitats.

RECOL·LECTA. Un diumenge d'aquest mes, es va fer la recol·lecta per la restauració de la Capella de la Verge de Gràcia.

OBRES. S'han començat les obres de la plaça nova, que fins ara està quedant molt bé.

NATACIÓ. La mainada del poble, estava contenta, ja que els pares, els apuntaven als curssets de natació que es fan a les piscines municipals d'Agramunt. D'aquesta manera, esperem que surtin uns grans nedadors i nedadores.

MONTFALCÓ D'AGRAMUNT

(Informa, Tere Rovira)

SEGAR. Aquesta tasca tan esperada, ha tingut aquest any molt bons resultats. Els pagesos estan força contents.

La bàscula, no ha pogut tenir més bona estrena, perquè de pesades, per sort, se n'hi han fet moltes.

FOC. El foc, com cada any, ens ha fet córrer. No es va cremar res per segar però sí, moltes bales.

COMPRES. Continuant amb les compres de vehicles, que d'un temps ençà, hi ha al poble, aquest cop són: un Seat 600, una moto Puch de gas.

OSSÓ DE SIÓ

(Informa, Carme Miralles)

COLLITA. Aquest ha estat un any bo pels pagesos. Tots han quedat molt contents de la collita. Per fi hem trencat la ja tradició de la mala collita. Esperem que la bona sort i el bon temps acompanyi d'ara en endavant els pagesos.

BATEIG. El dia 21 de juliol es celebrà el bateig d'Arnau Gavaldà i Miralles. La missa fou portada a cap per mossèn Maurici Cirena. Aquest bateig fou celebrat aquí ja que Ossó fou també on es casaren els pares: Jordi Gavaldà de Tarragona, i Remei Miralles, filla d'Ossó.

CURIOSITAT. Un estiu de l'aquest poble, durant el temps que estarà aquí vol fer una llista dels noms de les cases, perquè es diuen tal i qual, si han tingut d'altres noms, etc. Donem ànims a aquest noi perquè pugui realitzar aquesta interessant tasca.

BELLVER D'OSSÓ

(Informa, Jordi Pedró i Balagueró)

El mes passat parlàvem sense massa criteri de la bona collita, però es clar tot just havia començat la sega i no gosàvem a dir coses massa grosses. Ara quan ja tothom ha segat i molts ja tenen la palla al cobert cal dir que ha estat més que bona. A alguns els ha donat a més de 40, és clar que són trossos aïllats, però la majoria segur que han engrassat a més de 20 que ja és molt.

VAM MARXAR 1/4 PART DEL POBLE. El propassat dissabte 30 persones vam deixar Bellver per gaudir d'un dia de platja. Era l'excursió que cada any ens organitza mossèn Maurici. Vam anar a Platja d'Aro i Blanes i a la nit vam veure de passada la font de Montjuïc. Cal dir que a més de gent de Bellver hi anava gent de les altres parròquies i que érem 106 persones.

FESTA MAJOR. Els preparatius ja estan mig enllestits. Volem fer-la tan sonada com la collita. Farem la Missa del diumenge amb cants joves i els instruments. Llàstima que no es pugui fer el Marató de Polls per manca de corredors, però ben segur que d'aquest jovent tan eixerit se n'enginyarà alguna altra de coses per distreure i fer riure a la gent. Hi haurà futbol amb quasi tots els jugadors de casa. I com és natural, el ball amb dos bons conjunts. Llàstima que la nota us arribarà una mica tard perquè ja la fem aquest cap de setmana primer del mes. Oi que ho heu passat molt i molt bé!!

LES PALLARGUES

(Informa, Montse Andreu)

El dia 23 de Juny, vigília de Sant Joan, també vam tenir revetlla, encara que aquest any, degut que tota la mainada era d'excursió a Altafulla, va ser una mica petita. No va haver-hi foc però sí un bon

Noticiari de la Ribera del Sió

sopar: pa sucat amb tomata i pernil, formatge, llonganisa... i xampany, per alegrar la festa.

I el dia 28, vigília de Sant Pere, altre cop revetlla. Aquesta vegada els petits van anar a buscar llenya per poder fer foc.

Els dies 22, 23 i 24 de juny, com ja he dit abans, tots els nens i nenes del poble van ser a la platja, a Altafulla. Va passar un gran autocar a recollir-los. Els pares i els més petits també van anar-hi, però aquests van tornar aquell mateix dia al vespre, els més grandets van quedar-s'hi dos dies més.

Ja és aquí l'estiu i amb l'estiu arriben les vacances per a moltes famílies barcelonines que decideixen canviar d'aires i ens vénen a fer una visita. Els carrers tornen a reviure de la quietud de mesos endarrera, la canalla enjogassada, deixa anar uns crits eixordadors i tot el poble en queda ressentit. I en un indret, en una ombra, sempre hi ha algú que fa petar la xerrada. Com es nota que ha arribat el bon temps!

Ja hem acabat de segar. Els pagesos diuen que aquest any ha anat força bé. Ara però, encara queda a feina de recollir la palla.

El jovent ja comencem a ficar a punt la Festa Major, que serà el quart diumenge d'Agost, com cada any. Sembla que entre els diferents actes hi haurà esports: ping-pong, bàsquet, futbito, ball dis-sabte tarda i sarau, havaneres, ball diumenge tarda. També tindrem l'elecció d'hereu i pubilla.

HOSTAFRANCS

(Informa, Roser Porta)

La collida de la collita és ja enllestida; els resultats, històrics. Efectivament, hom no recordava haver collit tant de gra des de molt temps enrera. Els rendiments han estat, en alguns casos, superiors al 30 per 1, mentre que en els darrers anys no es superava el 15 per 1. Ara, els coberts són plens de gom a gom, la satisfacció general regna en el poble, i l'ambient és propici per a la gresca i la rialla, malgrat el treball intens propi d'aquests mesos d'estiu.

Juliol resta endarrera, amb la seva abundor de collita i una inofensiva, però eficaç, epidèmia de varicel·la que ha afectat gairebé tota la mainada d'Hostafrancs. Anem de cara l'agost, mes d'estiu-jants, de retrobament amb aquells hostafranquesos que un dia deixaren el poble per intentar fer fortuna a la capital i acudeixen cada estiu a llurs antigues cases; mes de Festa Major els dies 24 i 25 d'agost, en honor al patró St. Bartomeu; mes d'absències d'aquells veïns que, a la fi, aconsegueixen uns dies de vacances i toquen el dos cap a algun lloc d'estiuig... Acollim, doncs, l'agost amb optimisme i bon humor, perquè de tots els mesos de l'any és potser el més viscut i animat.

CONCABELLA I RATERA

(Informa, Roser Guàrdia i Balagueró)

Amics lectors: Aquest mes tinc el gust de presentar-vos els nostres pobles: Concabella i Ratera.

CONCABELLA, centre geogràfic de la Segarra, gran cognom de «Conxa Bella», situat a la dreta del Sió, en la seva confluència amb el torrent que baixa de Torrefeta i Bellvehí a la proximitat també d'Hostafrancs, de Pelagalls i Sisteró, d'uns 150 habitants, situat a uns dotze quilòmetres de Cervera, i considerat com un dels pobles d'una arquitectura anomenada dins el nostre municipi. Centra l'agrupament al gran Castell de Concabella, palau senyorial de planta quadrada i 30 m. de façana, amb un pati interior, noble portalada, finestral renaixentistes, dues torres quadrades; bona part del castell està dedicat a centre cultural i d'esbarjo. Els carrers són ben pavimentats, i moltes cases, renovellades. A l'extrem E. de la plaça hi ha l'església parroquial de Sant Salvador de Concabella, romànica, amb una magnífica portalada amb columnes, capitells i arca-des pròpies del romànic lleidatà del segle XII.

A mig quilòmetre del poble hi ha l'Ermita dedicada a Sant Vicenç i restaurada des d'uns quants anys, a pedra vista, el qual Sant hi tenim molta devoció; celebrem cada any aquesta diada, el 22 de gener i verenem el Patró, que a desgrat que és en temps de fred, la festa és molt concorreguda ja que no deixa de ser la Festa Major d'hivern.

RATERA, és un petit poble també al sector septentrional del terme, a la dreta del Sió, aigua avall de Concabella, format per unes quatre cases, dues de les quals són habitades permanentment. S'entra per un portal a una petita plaça on hi donen les cases, ben endreçades totes; l'agricultura es troba en plena explotació. L'esglésiola, dedicada a Sant Llorenç, fou refeta al segle XVIII i el lloc fou del domini de la Col·legiata de Guissona. A la Ribera del Sió hi ha el gran casal de Ratera, antic castell (conegut per **Castell Menor de Concabella**, ja que havia pertangut a la jurisdicció del major) que el segle XVI, vers 1530, fou convertit en molí (també dit el **Molí de Concabella**); constitueix un interessant edifici que unia el caràcter de palau senyorial amb el fi industrial, amb una gran torre quadrada i torre cilíndrica adossada a un angle que arrenca de la planta noble i un cos d'edifici rectangular de quatre plantes, que fou adquirit i acuradament restaurat l'any 1950 per l'arquitecte Joaquim Vilaseca i Ribera. Actualment els seus propietaris són la família de Cal Mariol de Ratera.

I com a notícia haig d'informar-vos que ja anem preparant la nostra Festa Major; quedeu tots convidats pels dies 2 i 3 de setembre.

IDIOMES... el camí més fàcil

**CURSOS INTENSIVS DE
FRANCÈS I ANGLÈS**
Professorat nadiu, mètodes audiovisuals
diplomats per les Universitats de Toulouse i Cambridge

INFORMÀTICA

**PRACTIQUES AMB
ORDINADORS**

**CURSOS TEÒRICS PER
A TOTS NIVELLS**

LLENGUATGE BÀSIC

MECANOGRAFIA INDUSTRIAL

**MÀQUINES ELECTRÒNIQUES.
MECARECORD.**

**Objectiu: 220 pulsacions per
minut en un temps
record.**

**PROPERA OBERTURA DEL CENTRE
D'ESTUDIS A AGRAMUNT
A l'Avinguda Jaume Mestres, nº 21 (edifici Notaria)**

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRICOLES I INDUSTRIALS

MÉS FAMILIAR

PREKO

MÉS BARAT

PER A COMPRAR MÉS
AMB MENYS DINERS

SABATERIA DE DALT, 4
AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Adva: J. Mestres, 7 - 2.º Telèfon 39 07 18

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

Joan Ramon LABELLA CERRO
Advocat
Gabinet Jurídic
Fiscal i Laboral
Tramitació de crèdits oficials

Carrer Sió, 41

Tel. 39 01 96

PARRÒQUIA. 2ª CRÒNICA PENDENT: AMB EL PAPA A MONTSERRAT. 7-XI-1982

Aquest sí que fou un esdeveniment excepcional i memorable. Per primera vegada en la història un successor de Pere venia a terres catalanes i ho feia venint abans a tot a postrar-se als peus de la Moreneta. Era un honor i una gràcia poder ser testimonis directes d'aquells moments i poder acompanyar el qui presideix en nom de Crist l'Església universal a l'hora del seu encontre amb el poble i l'Església de Catalunya. Ningú podia, però, preveure el caràcter exaltant i quasi tràgic que el fet comportaria. Recordem-ho. Durant els dies anteriors, l'estada del Papa en diversos llocs d'Espanya havia transcorregut enmig d'un clima d'entusiasme admirable i amb unes condicions meteorològiques magnífiques. Només durant la visita al Castell de Javier el temps havia posat una mica a prova la fermesa de navarresos i vascs. Però, la «prova» que esperava els catalans seria fora de tota previsió i mesura... Algú arribà a veure-hi un cert misteri... Certes reticències, a tots els nivells, davant la visita papal mereixen això? No és pas aquest l'estil de Déu... Per a la Història quedarà, tanmateix, el fet tot anormal d'aquelles hores heroïques a Montserrat.

El nostre autocar, amb pelegrins d'Agramunt i de la comarca, sortia a les 5 del matí (un altre autocar assistiria a la tarda a la Missa en el Camp Nou). Començaven a caure quatre gotes. El conductor ens digué que havia plogut molt a Lleida durant la nit. Fèu la xim-xim durant tot el camí. Passats els Brucs es coneixia que havia plogut força... Començava a clarejar el dia i véiem el núvol parat a l'altura justa del Monestir. Des de baix, prop de Monistrol, es veia la resplandor dels llums a la plaça del Santuari... Teníem l'hora donada d'entrada a la muntanya a les 7 i quart i puntualment en començàvem l'ascensió. En arribar a dalt, véiem, estranyats, que alguns nois baixaven carretera avall, com si estessim ja de retorn... En deixar l'autocar, la boira baixà uns metres, es posà a ploure una mica més fort, i sobretot, en ésser al revolt de l'esplanada que mira ja cap Monestir, ens sorprengué un vent intensíssim que feia volar capells i paraigües i que literalment feia quasi impossible el caminar pel passadís cobert que mena al Santuari. Trobàrem la multitud de pelegrins aglomerada amb un desordre total, els passis que dúiem per situar-nos ordenadament en diversos indrets eren inútils, allò era el campí qui pugui absolut... Ens informaren que la nit i la matinada havien estat infernals, amb un diluvi i tempestat constants, la instal·lació d'altaveus penjava desfeta pels arbres, i els milers de joves a penes havien pogut resistir, hi havien molts accidentats... El servei d'ordre es veia totalment desbordat. El grup d'agramuntins —alguns de força edat— quedàrem desseguida dispersats i perduts en grups mimins... El vent i la pluja no paraven. Una boira espessa ho enfosquia tot a deu metres. L'aire rebufava amb una força terrible i constant, i continuament variable. El remolí impetuós tan aviat venia d'un costat com de l'altre. No hi havia aixoplucs vàlids, ni impermeables ni res per impedir que tothom anés xop de cap a peus... A la plaça de baix, on giren els autocars, hi havia aigua fins als turmells i per la carretera, del costat de la Font, baixava una vertadera riuada... Impossible pujar cap a les places del davant del Monestir on hi havia preparada la gran estrada per a la Missa amb el Papa... Pels pocs altaveus que encara funcionaven un locutor intentava donar ànims i iniciar algún cant. Però ningú no responia. Per terra aixafàvem els llibrets molt ben editats amb els cants i pregàries... La gent feia una cara espantada, com si s'anés sense esma... Eren les vuit i quasi no s'hi veia... Els llums roigs intermitents i les sirenes de les ambulàncies no paraven de córrer amunt i avall... No exagero. Era un ambient quasi tètric. Una parella de nois, de 17 o 18 anys, ploraven a llàgrima viva al meu costat. Ningú no sabia ben bé el que passava. Només els que estaven a dintre del temple eren aliens al drama. Els de les places de dalt i els bisbes, freres i capellans dins les cambres del Monestir tampoc no podien adonar-se'n. Els que èrem a baix de tot, veure com anaven passant les lliteres amb gent tapats amb mantes grises, sense saber si

eren morts o caiguts en basca o què... us asseguro que feia resar en silenci i intensament... I mentrestant el Papa no es veia per enlloc. I passaren les nou hores i res... Alguns alumnes de col·legis eren cridats amb equips de megàfon per retornar ja cap a Barcelona. No podien resistir més. Passà una altra hora i igual... Cada vegada eren més els que anaven marxant... Quan s'anuncià que amb un retard extraordinari el Papa havia pogut aterrar no al Monistrol sino al Prat, respiràrem una mica. Tardà encara, naturalment, una bona estona a arribar. Molts ja no eren pas a esperar-lo... I continuava el vent, la boira i l'aigua... Totes les fúries de Pandora revoltades... El Papa arribà marejat completament. Llavors vaig poder accedir a la primera de les places de dalt. Just en aquells moments la boira començà a alçar-se i es mantenia a l'altura del campanar del Monestir, plovia molt poquet i fins semblà un moment que volia sortir el sol... Una dona a la meua vora deia, en castellà: «Eso parece un milagro!», i tenia tota la raó. Ho semblava... Sortí el Papa, després de refer-se uns instants, saludà els bisbes catalans i el president Pujol i començà la lectura d'un bell parlament en què glossava el significat de Montserrat i de la pietat mariana... Quan digué uns mots en català esclatà un aplaudiment intensíssim i llarg... Havíem esperat tant i tant aquells moments en què el successor de Pere reconegués i encoratgés l'esforç de tot un Poble per mantenir-se fidel a les seves arrels i al seu destí humà i espiritual!... Suprimida, evidentment, la Missa prevista, aquell acte durà una mitja hora. Eren prop de les 12 i el Pontífex amb tots els bisbes, els freres i altres acompanyants es dirigiren a la Basílica. I ho feren amb tota la pressa. Perquè, justet quan el Papa es disponia a donar la benedicció a la multitud, tornà a abaixar-se la boira i tornà a bufar fort el vent i a ploure amb més intensitat... No direu que no fos una cosa ben rara. Havia millorat el temps només mentre durava l'al·locució del Papa... A dins del temple venerà la Moreneta, escoltà la Salve i el Virolai, i l'himne de la Verge de Txestokova, —patrona de Polònia—, resà l'Àngelus, i finalment tornà a passar dins el seu cotxe blanc entre els paraigües i els aplaudiments dels que havíem resistir —amb prou feines— els embats del temporal...

El Papa marxà cap a Barcelona admirat, digueren, de la fortalesa i de la paciència dels fidels catalans —joves i vells— que havien aguantat una cosa així... (Dues noies, però, —ho sabèrem després— havien mort aixafades per una roca esclavissada... Fins ací arribà el Sacrifici!).

A poc a poc, s'aclarí més la gentada, —el temps no!— i poguérem entrar dins de la basílica i rebre una mica d'escalf reconfortant... Ens anàvem trobant els agramuntins, fins llavors dispersats del tot. Dins el temple mateix, davant les capelles dels fons, sense temor de cap profanació, molts menjaven els seus entrepans... Uns quants dinàrem en un raconet dels porxos gòtics de la plaça... Ens rajava a tots l'aigua per tot arreu... Però estàvem tan contents dels moments històrics que havíem viscut que pocs àpats recordo fets amb tan bon humor i companyoia... L'hora de tornada, davant la inclemència persistent del temps, s'avançà. Tinguérem problemes a l'hora de recollir tots els pelegrins. Alguns no sabien que s'hagués avançat el retorn i els altaveus no funcionaven. Es feia la boira cada vegada més espessa... Per terra trobàvem llibrets i banderes i pancartes abandonades i trepitjades... Nosaltres n'havíem fet una de pancarta gran que deia «Alabat sigui Jesucrist» i vaig trobar-la als peus d'una escala, destenyida i arrugada enmig de l'aigua i del fang... Tot un símbol. Tot venint, a l'hostal dels Brucs, poguérem veure per Televisió uns moments de l'acte de Montjuïc, amb els obrers... Arribats a les 7 a casa, poguérem seguir la Missa del Camp Nou (fins que fou arbitràriament tallada!). Havia estat una diada heroica i d'un record absolutament inesborrable... L'endemà vàrem saber que el mal temps havia estat general per tot Catalunya i la desgràcia terrible dels aiguats... Quin 7 de Novembre per a la Història!

Mn. Manuel Pal i Casanovas.

ELS SERRA, CIRUR ALS SEGLES

Butsènit és un poble de la nostra ribera que té més història de la que hom en principi podria sospitar, compte tingut del petit que era abans del canal. Domini de Poblet durant molts segles, amb un clos o poble antic que encara avui es pot apreciar molt bé i que té unes característiques molt típiques, amb unes cases antigues molt notables, tot indica en aquest poble la petjada del passat. En aquest i en molts d'altres, fet i fet, tot i que aquesta petjada es va dissimulant i perdent dia rera dia. Aquest article aspira a dir alguna cosa sobre aquesta història.

Butsènit, abans del canal, devia d'haver estat un poble molt petit, el típic poblet minúscul d'un país nou i de secà. El 1553 tenia en total 19 focs (famílies), un dels quals el rector; o sia, uns 76 o uns 95 habitants (tot depèn si ho multipliquem per la mitjana de 4 o de 5 persones per família, encara que la primera és probablement millor). En 1718, segons el cens que acompanyava el cadastre, només tenia 31 habitants. El 1787, segons el famós cens de Florida-blanca, 77. Agafem aquestes dades amb totes les precaucions que vulguem. Ja se sap que els censos antics sempre amagaven població. Sobretot el del cadastre de 1716-18 ha estat molt criticat. Particularment, a nosaltres ens sembla que les xifres dels dos censos del XVIII són molt baixes. No és normal que al XVI un poble així hagués tingut tanta població com al XVIII, perquè el XVIII va ser un segle d'espectacular creixement demogràfic arreu del país i a Butsènit aquest es troba molt palès amb l'edificació de cases fora del clos. Les xifres de 1718 i 1787, doncs, em semblen un xic baixes. Sigui com sigui, queda l'evidència d'un poble petit. Dificilment més de 100 persones.

És per aquesta mediocritat demogràfica del poble que fa un temps em vaig quedar molt astorat quan a la llinda de la porta d'una casa hi vaig veure anotat: JOAN SERRA CIRURGIÀ - ANY 1786. Un poble de pagesos que amb prou feines tindria un centenar d'habitants amb cirurgia? Semblava bastant increïble. Ho

vaig comentar amb algunes persones del lloc i van mostrar-se encara més escèptiques. Però la llinda no enganyava.

A l'antic règim, un cirurgià era un personatge d'una certa categoria social —encara que no excessiva— que feia una mica de tot: afaitava la gent, els operava de bonys o mals varis, els sagnava, etc. És a dir, era mig metge i mig barber, segons calia. En un poble com Butsènit, on tothom seria pagès, potser fins i tot hauria fet de manescal i hauria atès els animals. Sigui com sigui, un personatge així no hauria estat pas un no ningú, sinó tot el contrari: podria haver estat la persona més rica i respectada del poble. La seva casa —actualment cal Villaró, encara que també és coneguda de fa una quarantena d'anys com cal Coca—, situada fora del clos, és molt gran, amb una grossa escalinata de pedra i de cargol, cas únic al poble. Testimonis que hen recollit indiquen que els antics amos d'aquesta casa (abans coneguda com cal Risclet) havien estat pagesos molt rics, tot i que van venir a menys i s'ho van haver de vendre tot i van emigrar a l'Argentina. Cap allà a finals del XIX probablement, la família Villaró va intercanviar la seva casa per aquesta amb la família que llavors l'habitava, afegint-hi diners, i la casa va passar a dir-se aleshores cal Villaró. No hem pogut acabar d'esbrinar si la casa ja es deia cal Risclet quan l'habitaven la família de cirurgians Serra o si se'n va passar a dir després amb l'entrada d'una altra família entremig. Sigui com sigui, queda l'evidència d'una casa gran i poderosa, al segle passat.

Tot sembla indicar que van ser els cirurgians Serra els que van alçar el patrimoni d'aquesta casa. Per una d'aquelles casualitats del destí, vaig tenir la sort, un temps després d'haver vist la llinda, de trobar el llibre III de casaments de la parròquia d'Agramunt la partida de casament d'un membre d'aquesta casa a Agramunt, la qual alçava moltes incògnites sobre aquesta família de cirurgians. Segons ella, el 26 de març de 1805 es van casar a Agramunt el senyor Pau Serra, solter, cirurgià, de 24 anys, de

GIANS DE BUTSÈNIT

XVIII I XIX

Butsènit, amb la donzella de 16 anys senyora Josefa Sunyer, d'Agramunt, filla de Tomàs Sunyer, cirurgià, i Mª Francesca Bertran —ell de Cabanes, bisbat de Girona i ella d'Agramunt—. El que de moment, però, més ens interessa aquí de destacar és que el pare del butsenienc Pau Serra consta que estava llavors ja mort, que es deia Joan Serra, que era també cirurgià, i que era de Ponts; sa mare, encara viva, era la senyora Alexandra Serrat, natural nogensmenys de Barcelona.

Tot fa ressortir per a nosaltres que estem davant d'una família d'un cert prestigi. Totes les persones esmentades a la partida tenen tractament de distinció. El fill del Joan Serra es casa a vila i amb una persona del mateix cercle, no pas a poble i amb una pagesa. La mare del nuvi és de Barcelona, o sia, que no és una rústega. El Pau es casa només quan el pare se li ha mort, i per tant quan deu veure l'herència més propera; si no haguessin tingut res, tant li hauria fet casar-se abans o després. Finalment, l'edat de la núvia, anormalment baixa, demostra també molt als nostres ulls: l'experiència en l'estudi de les famílies de l'antic règim indica que eren sobretot les famílies riques les que casaven els seus fills joves, perquè feien calculats pactes de família, i aquest dels Serra-Sunyer em sembla que és un cas molt arquetípic.

El cirurgià Joan Serra, doncs, se'ns apareix com un personatge molt interessant. De Ponts baixa a Butsènit per a exercitar el seu art. Situat entre la plana d'Urgell i el Pre-Pirineu, Butsènit quedava en una situació bastant òptima des del punt de vista de les comunicacions i de la probable oferta laboral. Ho fa a la segona meitat del XVIII, època d'expansió general, en la que potser hi havia demanda de serveis mèdics en una zona que llavors augmentaria molt ràpidament de població. Abans ja se'ns ha casat amb una de Barcelona. Potser havia anat prèviament a Barcelona a aprendre l'ofici? Fóra possible, a Butsènit es fa el gran casalot, i potser compra terres. El seu fill no se'n va amb punyetes i elimina la competència professional

enllaçant amb els cirurgians de la vila d'Agramunt, segurament per a partir-se millor les àrees d'influència a la ribera. Una família que aprofita bé les seves oportunitats.

Atenció també al cirurgià d'Agramunt, Tomàs Sunyer. Baixa igualment de muntanya, i segurament també a la segona meitat del XVIII, per a establir-se en una població de la Ribera del Sió. Un munt enorme de quilòmetres, en el seu cas. Repetim la hipòtesi: ¿eren aquestes unes terres que llavors creixien demogràficament de forma atípica i estaven necessitades dels més elementals serveis mèdics i sanitària, fins al punt d'atreure «especialistes» de la Catalunya Vella?

Finalment, cal ressaltar també que, per molt que pugui semblar-ho, no és pas tan estrany que un poble de poques famílies com Butsènit tingués un cirurgià al 1786. Moltes dècades enrera, el 1716, el poble relativament proper a Velldaire d'Urgell, de població semblant al Butsènit de 1787, ja en tenia un, que sembla que faria més de barber que de res més, però que guanyaria una souada bastant digna. Fa l'efecte que un cirurgià, en aquests pobles, si era viu, podia fer-se amb una notable posició.

Els Serra de Butsènit demanarien sens dubte estudis molt a fons, perquè són una família molt interessant.

Vull aclarir que aquest article no hauria estat possible sense la col·laboració d'una sèrie de persones del poble de Butsènit, entre les quals destaco els casos de Gregòria Blanc, Josep Closa i Felip Novell i el seu nebot. A tots ells els estic molt agraït. Les dades consignades en ell han estat tretes dels següents llibres:

A.H.P. Agramunt, llibre III de casaments (1799-1834), pp. 81-82

IGLESIES, Josep: **El fogatge de 1553**, volum II, pàg. 141

VILAR, Pierre: **Catalunya dins l'Espanya moderna**, vol. III, pàg. 170

BERTRAN, Prim: **Belldaire d'Urgell, perfil històric**, pp. 86-87

AL BATLLE SR. JOSEP HUGUET

Llest, eixerit i trempat
ho és de cap a cap.

Humà i senzill també;
tracta'l i ho veuràs bé.

Un equip diligent té
del primer fins al darrer.

Moltes coses fa sense fi
per a la Vila engrandir.

Una humil carrera té
de servicial sabater.

Quatre fills, mare i muller
són tot el seu bell daler.

Discret, gran treballador,
pels voltants no hi ha millor.

Nacionalista i català
com cap altre no n'hi ha.

Ja de bon matí llegeix
la premsa que requereix.

Home de pau i de bé
es mostra en tot el seu fer.

De recte i honrat ho és
com el que ho pugui ser més.

Un home així té Agramunt
que amb ell va seguint amunt.

Respectant la llibertat
exerceix l'autoritat.

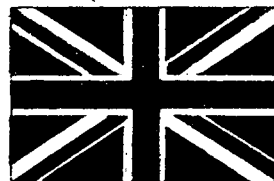
Home just, de molt talent
el tenim en el present.

No sé si ho he encertat
jo vull dir la veritat.

Tingueu sempre ben present:
NO està mai tothom content.

C.V.C.

CLASSES D'ANGLÈS a Agramunt

- * Lloc: COL-LEGI IMMACULADA
- * Edat: A partir dels 7 anys
- * S'imparteixen tots els nivells
- * Classes bi-semanals
- * Començament del Curs: dia 2 d'octubre

Per informació i matrícula al Tl. 31 02 94

Novetat:

SPECIAL COURSES:

English for Secretaries

English for Translation

Business Letters and Practical English.

POSTALS I VEUS D'ESTIU

per G.V.

En Sisa, aquest cantant que a mi em cau tan malament, té una cançó que diu més o menys això: «Vine a casa meva que és casa teva si és que hi ha casa d'algú.» Seguint la idea del cantautor, podríem preguntar-nos: de qui són els pobles? I encara més: de qui són les llengües? I potser fins i tot podríem interrogar-nos: de qui són les nacionalitats, si és que hi ha nacions d'algú?

Acabo d'acompanyar un vellet des de Tàrrrega a Agramunt. Durant el viatge em deia, queixant-se de com la seva neta, poc més que un adolescent, ha quedat prenyada per segon cop d'un desconegut: «¿De quién son los hijos, Sr. Guillermo?. Y los hijos de los hijos? Todo eso son sinos que Dios tiene guardados para cada uno de nosotros... Tan sólo nuestros sinos son nuestros...».

Al migdia rebo dues postals de Londres, una de la meva amiga, la profesora Juliette, i l'altre d'una agramuntina, L'Angels. L'Angels s'hi troba bé a Londres. Em diu: «Val la pena de passar un mes en una ciutat com Londres. T'adones de com funciona el món fora d'una Catalunya que està massa preocupada per sobreviure. He conegut gent de totes les nacionalitats; només em falta conèixer un londinenc. Estic caminant per la vida meravellosa que em dona la joventut i el meu caràcter que encaixa perfectament en aquest indret. En una paraula, que tinc molt bona sort».

De qui deu ser Londres? De qui deu ser la joventut? De qui és la sor? La sort no existeix; en tot cas anomenem sort a la manera d'anar pel món sense

crear problemes a ningú, que és la manera com tothom es posa a favor nostre. D'això, l'Angels en sap quantitat.

La Juliette, ha viscut a Londres des dels anys quaranta, perseguida pels nazis. A la Juliette no fa gaire se li va morir el fill, i es quedà absolutament sola a Londres, només amb la Universitat i els seus llibres de poesia. La cultura! De qui és la cultura? De qui és la poesia? Fins a quin punt la cultura no ens dissimula d'allò que som? Què n'em fet de la naturalesa, en definitiva de l'amor? Abans, quan jo era estudiant, estimàvem amb el cor; ara hom estima amb el cap. De qui és el cos?

Una vegada, a Montserrat em vaig ajuntar amb un grup. Tot d'una, un frare se m'apropà i em va dir: «Ara vostés s'han de retirar, perquè desmereixen el grup...» De qui és Montserrat? De qui és el mereixement? Ens passem la vida bastint-nos la pròpia imatge. Després, foragitem els qui ens la poden malmetre. Diuen que davant de Déu tots som iguals. De moment ho son davant de les urnes. De qui són les urnes? Hi ha urnes que siguien d'algú?

Em torna a la memòria la veu d'aquest vellet que amb mi ha fet auto-stop. «Tan sólo los sinos son nuestros...» Jo, en un sonet del llibre «Urc del cos», ho dic d'una altra manera: «Aquesta carn, boca a boca amb el destí...»

Només la carn és nostra, i ho és també la solitud que hi niua d'amagatotis sempre que pot. Però és bonic i fa peça que algú, més enllà d'aquesta Catalunya espriuana, ens servi record.

A LA VILA D'AGRAMUNT, DINS LA COMARCA DE L'URGELL

Jo saludo reverentment la complexa espiritualitat d'aquesta terra tan laboriosa i de gran tenacitat. A dins té i ha tingut homes de molta vàlua, això és de tots sabut.

El 1717 Agramunt va tenir un Alcalde Major de gran importància, que ressona molt dins la nostre història, el Sr. Francesc Boixadell.

I en tot moment que repassem la Història de Catalunya trobem la història Vila d'Agramunt, vila tan bella i cordial, i ara bastant moderna, però encara ho

hauria de ser més. Podria tenir un bon hostal a l'estil rústic d'època medieval que li donaria molt nom que bé se'l mereix. Ja sabem tots que és important per la seva indústria torronera, però pobles menys importants el tenen.

Aleshores floriria amb enveja el seu esplendor d'una riquesa agrícola i també industrial dins de Catalunya y sobretot dins de la província.

Dolors Pascual Rovira.

Venda de tot tipus d'extintors
(domèstics, d'indústries, de cotxes, furgonetes,
camions, etc.)

Càrrega i recàrrega

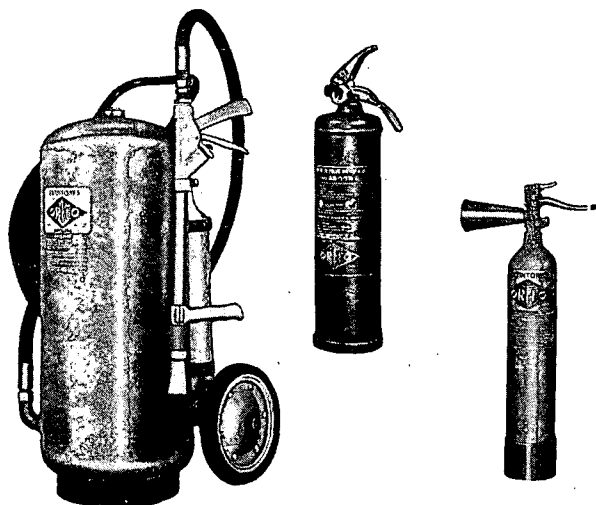
Revisions (cada 5 anys)

Pressupostos per a instal·lacions de detecció
d'incendis sense compromís.

EXTINTORS ORFEO

Delegació de Lleida-nord
Àngel Jubete Tel. 39 03 52
Urb. «Verge del Socors» nº 3.

¡INFORMEU-VOS!

Plaça Mossón Cinto, 6 - Tel. 242632 - LLEIDA

I EL MÀGIC
MÓN DEL
PIANO

EN EXCLUSIVA PER A LLEIDA I PROVÍNCIA

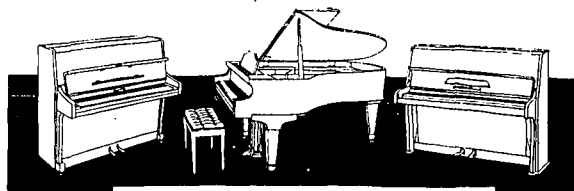
KIMBALL (U. S. A.)

FAMOSOS DES DE 1857
QUALITAT, DURACIÓ I ARTESANIA PER EXCEL·LÈNCIA

PETROF (TXECOSLOVÀQUIA)

EL CÀLID SO EUROPEU PREFERIT PELS ARTISTES SENSIBLES

FACILITATS DE PAGAMENT - SERVEI D'AFINACIÓ PROPÍ

PIANOS RUSSOS, DES DE 169.000 PESSETES NETES

Institut de Formació Professional d'Artesa de Segre

Branques Administrativa i Elèctrica
Oberta la matrícula:
1er. de setembre de 10 a 13 hores
Informació: Telèfon 40 03 59

SORPRESA ELECTORAL

(traduït del castellà)

Les recents eleccions a Catalunya han estat tota una sorpresa per a molts, en un moment històric en què semblava que l'auge del socialisme era imparable, resulta que una ventolera de nacionalisme català ha donat el trast amb l'hegemonia socialista, o potser qui sap, ha estat el desengany, un desengany, que de tota manera em consta que existeix, malgrat que hi hagi desenganyats i reaccis a reconèixer dit desengany; de tota manera no sabem, almenys de moment, quin dels dos factors han influït més en els resultats. El que sí sabem, (i parlo en plural col·locant al meu costat encara que sense el seu permís a qui em pugui ser afí) és que hem de felicitar-nos: felicitar-nos perquè sembla que en els pobles d'Espanya la «passada per l'esquerra» durarà poc, i és sens dubte motiu de congratulació per a tots els qui no combreguem de cap de les maneres amb filosofies foranes de cap tipus; aquests internacionalismes, aquests mundialismes, que no, vaja, que el que sigui dolent o bo volem que surti de les entranyes dels pobles, de la seva història, o millor encara de la seva intrahistòria com volia Unamuno.

I penso que si l'ocorregut a Catalunya ha estat exclusivament un auge nacionalista, també hem de felicitar-nos encara que ja hi hagi per aquí gent es va estripant les vestimentes pensant en suposats perills separatistes. Potser sí, potser existeix aquest perill, però la millor manera de conjurar-lo no és negant als pobles la possibilitat d'enllaçar el seu futur amb el seu passat; un poble desarrelat, un poble que no està a gust amb ell mateix, no és molt aprofitable que diríem per a la constitució d'una nació moderna.

Per altre costat la barrera més ferma contra aquestes filosofies foranes a les que em referia, seria sens dubte el ressorgiment d'aquests nacionalismes, potser estic parlant d'utopies però imagino una Espanya constituïda a

base de l'entesa del seus pobles arrelats aquests, fortament amb el seu passat i amb la seva història, seria una Espanya que treuria la força de la seva diversitat, només hi hauria un perill, la manipulació d'aquest sentiment portant a la radicalització d'un cert antiespanyolisme.

El reconeixement de tots els pobles cap a la singularitat de cada un d'ells seria així la millor fórmula per a la unitat (almenys jo opino que s'ha de jugar aquesta carta) unitat basada en un projecte comú de futur, en un pla, en un ideal de nació moderna en suma.

I aquest projecte val també per Europa, no en va algú ha dit que la vertadera Europa seria una «Europa de les ètnies», i no l'Europa dels mercaders que a trancs i barrancs es pretèn.

Benvinguts siguin, doncs, els nacionalismes sempre que serveixin per unir i no per separar, sempre que no passi el de les Bascongades on determinades organitzacions estan utilitzant el sentiment nacionalista per a fer d'Euskadi una avançada del marxisme prosoviètic, on amb el més gran descarament s'està prenent fer engolir al poble basc la roda de molí d'equiparar la filosofia mundialista del marxisme amb el que suposa essencialment el nacionalisme, és a dir: la més profunda afirmació de la personalitat d'un poble, de la seva pròpia identitat, el que es contraposa radicalment a qualsevol altre predicat.

El perill és clar, no hi és exclusivament per l'esquerra, també per la burgesia financera i potser amb major cinisme pot ésser utilitzat el sentiment nacionalista. Jo per acabar, faré els meus millors vots perquè es trobi aquest lloc on la mateixa autenticitat i fermesa en el fer dels pobles suposi el millor punt de partida per a més grans empreses.

Francisco Tobajas

SUBSCRIBIU-VOS-HI

Dies 7, 8, 9 i 10 de setembre

FESTA MAJOR

Pels quatre dies que durarà la Festa Major d'enguany, disposarem d'un envelopat de 160 llotges (cada una amb 6 cadires) les quals es podran passar a reservar a partir del dia 20 d'agost, així com els abonaments d'entrada per a les 8 sessions de ball.

Durant aquests dies actuaran les següents orquestres i conjunts:

Divendres

Cobla-Orquestra **MARINA**

Dissabte

Conjunt **EUROPA**

Companyua **ELECTRICA DHARMA**

Diumenge

Conjunt **CIMARRON**

HUAPACHA COMBO

Dilluns

Orquestra **JANIO MARTI**

Preus

— una llotja (6 cadires)	4.500 pessetes
— un abonament (8 sessions de ball)	1.800 pessetes
— un abonament de jubilat	300 pessetes

Els infants menors de 13 anys tindran l'entrada gratuïta sempre que vagin acompanyats dels seus pares o majors d'edat que se'n facin responsables.

Els jubilats han d'anar a recollir l'abonament personalment i amb el D.N.I.

Per fer les reserves de llotges heu d'anar a l'Ajuntament en dies laborables i durant l'horari d'oficina (11 a 2 del matí).

EL CONSELL DE FESTES
AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

Gent, fets, coses...

OCELLS

Moixons, ocells. Heus ací una altra de les espècies animals en perill d'extinció. És descoratjador comprovar que amb un període poc més o menys de quaranta anys (jo ho recordo molt bé), la gran família dels petits voladors ha minvat tant que, en la meua opinió, actualment només en queda un de cada tres dels pobladors de boscos, prats o conreus. En aquesta estimació no hi compto, però, el pardal comú; l'inseparable amic, i pilllet, de l'home, posat que aquest és considerat com de casa pels efectes de subsistència i, per tant, han d'anar mal dades perquè no se'n surti.

Un fet que m'intriga bastant és que la major part de la juvenalla d'avui té una desconeixença total i absoluta d'allò que és un moixó. Per a molts tot són pardals. No coneixen el cant, ni els hàbits i trets més peculiars de les espècies pròpies de les nostres comarques. Potser és una manca d'interès col·lectiu que té el seu origen en les aules de l'escola, on no es toquen prou els temes d'aquesta índole per considerar-los de poca dimensió cultural... Potser no hi ha prou temps per a poder dedicar unes hores de tant en tant a tot allò que de més a prop ens envolta... (?). M'agradaria equivocar-me de ple.

De tots els moixons el més conegut de tothom, el més popular, dit d'altra manera, és el pardal, el plomatge gris fosc, i que fa el niu en qualsevol forat de paret, en golfes o sota les teules de les teulades; amb una mitjana de cinc-sis pollets per niuada. No s'avé pas a viure en captivitat dins una gàbia com d'altres fan: cadenera, periquito, etc.

Un altre ocell ben familiaritzat entre nosaltres és l'oreneta, la qual ve a representar el símbol del bon temps, posat que arriba als nostres climes pel març i n'emigra formant esbarts el setembre. Cal destacar que sota el nom d'oreneta la gent hi inclou altres moixons emigradors, com és ara el cul-blanc i la falcilla o falciot. El primer, el cul-blanc, de tamany lleugerament inferior al de l'oreneta, es distingeix bé per la taca de color blanc que té a la part superior del naixement de la cua. Tampoc els seus nius, fets de fang, són idèntics als de l'oreneta.

La falcilla és de tamany superior i té les ales llargues i arquejades en forma de falç. Tant l'un com l'altre són grans devoradors d'insectes.

Sense allunyar-nos gaire dels voltants dels pobles trobem la garsa, de plomatge de color negre iridiscent i el ventre blanc. Fa el niu en arbres o en esbarzers amb gran quantitat de fang amassat amb herbes i arrels fines i seques i per sobre un teixit de rametes també seques i punxents amb el fi d'evitar el fàcil accés a qualsevol intrús.

També no gaire lluny de zones poblades i en indrets verds i frescos o d'esbarzers tupits, hi fa vida el rossinyol, moixonet bru de sobre i blanquinós de sota, notable per la bellesa del seu cant, que acostuma a refilar amb força intensitat i varietat de sons, especialment quan saluda l'arribada del nou dia a trenc d'alba.

L'oriol és un ocell groc del cos i negre de la cua i les ales. Es troba igualment a la vora dels poblats, o bé lluny en ple bosc. És un especialista en fer el niu, ja que el penja a les branques dels arbres com qui hi penja un cistell per l'ansa.

No vull acabar sense haver esmentat el pigot, notable pel seu enginy i força, ja que es fabrica el niu fent un forat completament rodó als troncs dels arbres amb una cambra interior on fa la posta dels ous i alhora serveix d'habitaçle als petits.

Tots els ocells que acabo d'esmentar són molt propis de les nostres contrades i tothom coneix amb força detall, però encara en tenim molts més, no tan coneguts.

A. Ponsa

Demografia

Mes Juliol 1984

NAIXEMENTS

Marià Pla i Roset dia 1

MATRIMONIS

Francesc Fernández González i

Josefina Hernández i

Domínguez dia 7

Josep Pampalona i Llovera i

M. Josep Niubó i Aragües dia 7

Joaquim Barrios i Pons i

M. Josep Hernández i Artigas dia 29

DEFUNCIONS

Carme Mir i Valls, 75 anys dia 11

Joan Vilà i Trepal, 79 anys dia 24

Manuela Saavedra i Hernández,

79 anys dia 26

Temps

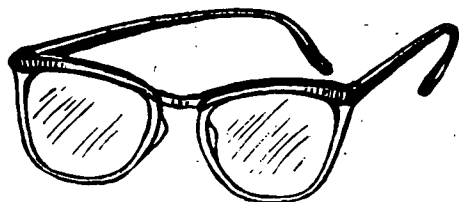
PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JULIOL

Dia 4	9 l/m2
Dia 31	0,7 l/m2
TOTAL	9,7 l/m2

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE JULIOL

Màxima del mes	40
Mínima del mes	13
Oscil·lació extrema mensual	27
Mitja de les màximes	34,161
Mitja de les mínimes	17,741
Mitja de les mitjanes	25,951
Mitja mensual a les 8 h.	22,645

L'Observador
Deudat Pont

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent   Nina Ricci
Rai-Ban   Indo   Sil Houette
Diane de Carlo   Pertegaz
Paula Belle   Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i sense compromís

BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS METEOROLOGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomàt:
JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

VINT ANYS DE BOTIGUERS

Aquest passat mes de juny hem complert vint anys de botiguers a Agramunt. Amb el sentit ample de la paraula quan es diu botiguer, s'entén de comestibles, puix si es tracta d'altres sectors comercials es defineix dient merceria, ferreteria, confeccions, etc, etc...

Potser de tots els sectors, el més posat en entredit sigui aquest nostre dels queviures, tal vegada degut que afecta més gent i n'hi ha per tot arreu.

Sigui com vulgui els milloirs anys de la nostra vida s'han esmerçat servint una comunitat que com totes és heterogènia, variada i diversa però en el fons una gran part ha estat i és encara avui fidel a la nostra manera d'ésser i de desenrotllar l'activitat comercial que ens ocupa i que ha estat el sosteniment principal de la nostra vida.

Com totes les coses d'aquesta vida també l'ésser comerciants botiguers-alimentació com es diu darrerament, té els seus pros i contres, no tot s'acaba amb la gastada expressió d'haver d'aguantar el públic ni és tan dolç que te'ls portin nets, hi ha el terme mig, unaa clientela estable i que amb un tractament atent i complidor queda servida i complaguda, sempre hi ha els extrems, però aquests no són signe de tenir massa en compte. Això d'aquest satisfer les necessitats d'una variada par-ròquia exigeix una activitat permanent i seguida com si fos una màquina de repetició. És una brega constant per mantenir el nivell i no deixar-se portar per cap defalliment perquè llavors s'acusa ràpidament.

Aquesta mena de feina ha sofert un canvi molt fort durant aquests vint anys, ja que s'ha passat del lliurador a la balança electrònica quasi sense adonar-nos-en. De les vendes a la menuda ja poca cosa en queda i de comp

Aquesta mena de feina ha sofert un canvi molt fort durant aquests vint anys, ja que s'ha passat del lliurador a la balança electrònica quasi sense adonar-nos-en. De les vendes a la menuda ja poca cosa en queda i de comptar amb un senzill llapis i un tros de paper al compte amb registradora, novetats importants tan pel client com pel venedor. Això ha fet més avantatjosa i ràpida la feina, però de cap manera ha substituït el tracte amb el client, aquest l'hem de mantenir, mimar i conservar com mai, aprofitant els breus espais que la rapidesa en la feina han aportat les noves tècniques.

I amb aquest pensament del tracte humà, que ara tant se'n parla a tots els nivells, acabo aquest breu treball com a resum de reconeixement i gratitud a totes aquelles persones i famílies senceres que durant aquests vint anys ens han dispensat la seva confiança, el seu tracte i potser per damunt de tot la seva amistat, perquè a més de tenir clients estic ben segur i convençut que també hem tingut i seguim tenint.

Bons amics!!

Els Botiguers
Joan Añé i
la Maria Ros

GRAN MERCAT
El Rebost

Carrer de Sió, 15

Oficis, Festes i Costums

«LA DIDA»

I ELS TORRONS D'AGRAMUNT

El dia 26 de setembre de 1983, fa prop d'un any, a tres quarts de cinc de la tarda, en un programa en català i en color, la TVE ens va donar la comèdia dramàtica «La Dida», d'en Frederic Solé, «Pitarra». Aquesta obra en vers es va estrenar l'any 1872 al teatre Romea de Barcelona, i és un dels fenòmens més curiosos de la dramaturgia catalana. Actualment el teatre és molt diferent; però «La Dida» es va reposant i el dia que es posa en escena encara compta amb una bona granellada de públic.

Jo no sóc home de televisió amb claror de dia, però l'esmentada reposició no me la vaig deixar escapar i em va agradar força, potser ho va fer que la protagonista de l'obra és una torronera d'Agramunt.

En la casa pairal on es desenvolupa la tragèdia, la Dida, mare de llet de la pubilleta, és la qui treu les castanyes del foc; és la dona de seny, guia i nord de la casa. La construcció dramàtica de l'obra camina per carrerons casuístics i cops d'efecte, fent torteres; però si la despullessim de les seves antigues rondalles, en ella també es trobaria que no és tan lluny com sembla d'alguns serials que ara tenen una bona clientela. En «La Dida» hi floren un munt de contrarietats, però també s'hi veuen les imatges d'uns homes i d'unes dones que alenten un gran humanisme.

Els quatre pilans on es repenja l'obra són: La Paula, que és la dida; la Roseta, santa innocència, que és la pubilleta; la Madastra, amb la seva maldat; i el Baró de Santa Agnès, estampa de l'imbècil que passeja les seves bestieses alegrement.

Sorpresa per als agramuntins. Amb tant gent com hi havia a Barcelona i el seu entorn, en «Pitarra» va anar a apuntar el tronc a Terra Ferma, i concretament ací a Agramunt, per trobar la protagonista d'aquella obra en vers: La Dida, la dona de seny que allí es manté valenta, en el bon fer i el saber estar al llarg de la comèdia. I la tanca resolent tots els problemes.

Del meu record de principis de segle, «La Dida» es mantenia valent a les cartelleres del teatre català, sobretot a Barcelona, als hiverns. Llavors coincidia amb l'estada dels nostres torronaires que anaven a fer la campanya de les Nadales a la ciutat comtal, estenent les taules d'estovalla blanca, amb el bon torró de mel i avellana, pels carrers i places de la capital catalana. Les famílies torronaires, els Torrat, la rama del Ton i la del Tomàs, tots Vicens de cognom; els Queleto, els del Joan i els del Pau, de cognom Lluelles; els Pallejà i els Trigriner Pallejà; els de la Seca, de cognom Vicens; el Tonet de l'Angela, de cognom Vila, i l'altre de l'Angela, de cognom Pasquét; els Pipa, de cognom Barlabé. Alguns d'aquests encara amb la gorra musca i la manta. Aleshores els torronaires de la nostra vila feien colla i és fàcil que me'n descuidi algun; si és així, perdó, però els esmentats són els que recordo.

Penso que en aquelles ocasions nadalenques, els nostres artesans del torró es devien atansar més d'una vegada al teatre Romea a veure «La Dida» ja que ella era del seu ram, una torronaire d'Agramunt.

Ara carregat d'anys i de cabells blancs, despullat de tota activitat, en el repòs i en la calma, cavilo si algú haurà fet més pel ressò de la nostra vila, a efectes del bon torró que ací es fa, que aquell poeta català, en Frederic Soler «Pitarra».

Crec que estem en deute amb en «Pitarra», un deute moral. Agramunt és una població progressiva, encara es van fent moltes coses i podria venir bé algun dia que es guardés alguna parcel·la per batejar-la amb el seu nom com a record —carrer, avinguda o plaça— en acte d'agraïment. Penso que n'és ben mereixedor, no és mai tard quan el fer bé arriba i sempre s'arriba a temps per a no ser desagrats.

En l'història cultural i recreatiu d'Agramunt, entre altres activitats hi figura la ferma afició al teatre. Jo he conegut quatre generacions de conjunts teatrals locals en plena forma i en aquests afers els grups escènics han perseverat fins als nostres dies, amb continuïtat en els moments actuals.

Per allà els anys 1931-34, la nostra vila va dedicar un dels millors carrers de la població al gran dramaturg Angel Guimerà; un carrer que fins llavors s'anomenava popularment «La Muralla». Eren uns moments que «Terra Baixa» es posava sovint a l'escenari i ací, al teatre La Barretina, havia vingut l'eminent Enric Borràs, primeríssima figura del teatre català, el qual era el «rei» en la representació del personatge «Manelic».

Crec que aquell entusiasme envers «Terra Baixa», el «Manelic» i sobretot a Guimerà, va ser el caliu que va impulsar la idea de fer homenatge al gran dramaturg, batejant amb el seu nom aquell carrer.

Molt bé, encertat, excel·lent. Angel Guimerà s'ho mereixia; però aquella mateixa generació i altres, no tenim perdó d'una distracció tan gran i duradora deixant en l'oblit al nostre Frederic Soler «Pitarra».

«La Dida» s'havia fet molt a la nostra vila en la seva època, fa anys que està oblidada i si el nostre Grup Teatral algun dia li sacudís la pols posant-la en escena, faria una bona feina, ens refrescaria la memòria als agramuntins de l'afecte que tingué en «Pitarra» a la nostra vila.

Veïem, doncs, jovent del Quadre Escènic, vosaltres teniu la paraula i al mateix temps l'oportunitat, d'ajudar-nos a satisfer el deute moral que tenim les generacions passades al gran benefactor de la nostra vila i ferm poeta, en Frederic Soler «Pitarra», que tants anys hem tingut en l'oblit.

«La Dida» va escampar el ressò d'Agramunt, ella també va immortalitzar la nostra vila, la nostra menestralia torronera i els nostres saborosos torrons.

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS
CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25
☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST
AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

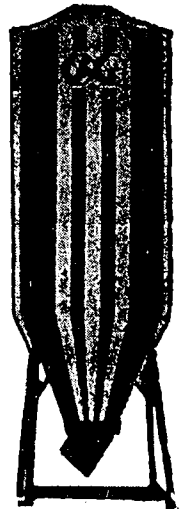
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

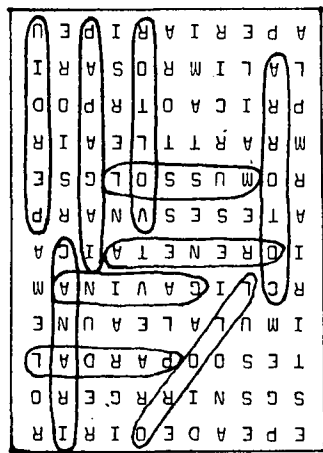
Secció Agrària

amenitats

(Coordina,
Rosa Mari Sera)

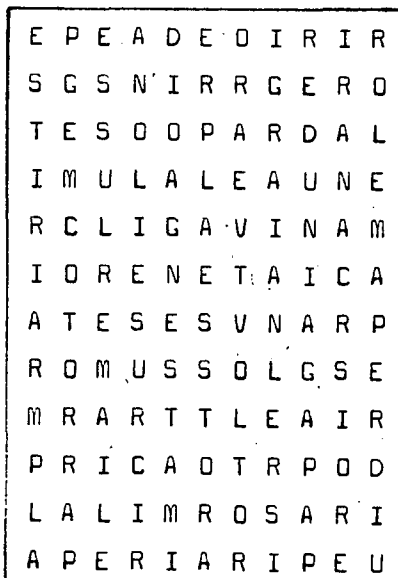

¡EVITEM ELS BARBARISMES!

Incorrecte
 Intentaré no decepcionar-te
 Tenia les mans empapades de suor
 Per molt que t'esmeris no te'n sortiràs
 La nit de l'estrena va ser un èxit
 M'agrada observar el vol de les gaviotes
 Vol ser ingenier
 L'enemic va invadir el país
 Vés a comprar una mica de lejia
 Portes una melena molt llarga
 Aquest insecte és un moscardó

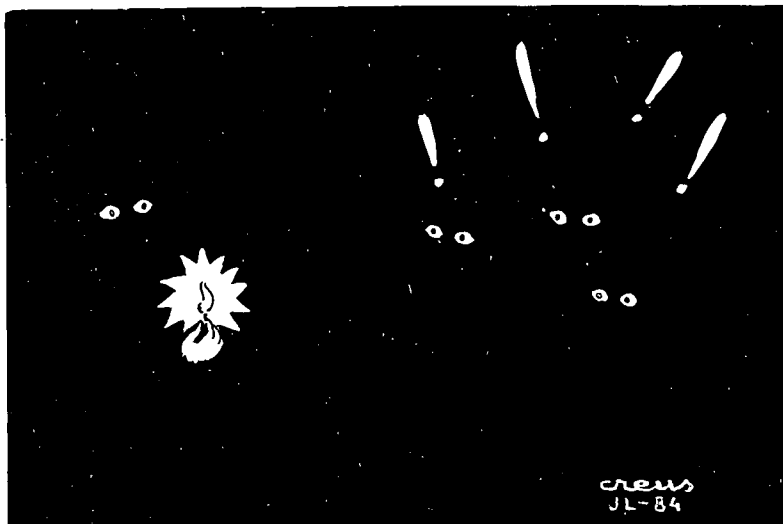
Correcte
 Intentaré no decebre't
 Tenia les mans xopes/amarades de suor
 Per molt que t'hi miris no te'n sortiràs
 La nit de l'estrena va ser un èxit
 M'agrada observar el vol de les gavines
 Vol ser enginyer
 L'enemic va envair el país
 Vés a comprar una mica de lleixiu
 Portes una cabellera molt llarga
 Aquest insecte és un borinot

Busqueu deu tipus diferents d'ocells.

En aquests dibuixos hi ha vuit petites diferències. A veure si les trobeu!

TURISTES A AGRAMUNT

— ¡I AIXÓ QUÈ ÉS?

— ÉS EL PARC JOSEP MARIA BRUFAU «EL PASSEIG», UNA NIT D'ESTIU.

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

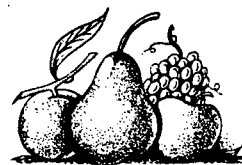
Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

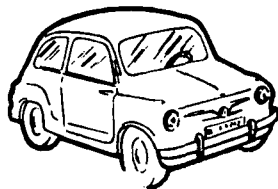
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

US ASSABENTA QUE
TANCARÀ PER VACANCES
DEL 7 AL 16 DE SETEMBRE
AMBDÓS INCLOSOS

Tel. 390601

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències
Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

II TORNEIG DE FUTBOL-SALA VILA D'AGRAMUNT

A partir del dia dos de maig, s'està jugant el segon torneig de futbol sala de la nostra Vila, al polisportiu municipal.

Cal assenyalar la continuïtat d'aquest esport nou, que començà l'any passat i sembla que ha arrelat fort, ja que la inscripció aquest any és més nombrosa; ho han fet sis equips més que l'any passat, amb un total de catorze.

Entre els equips inscrits, hi formen part també, dos equips de la Ribera de Sió; el BUTSÈNIT i el d'AUTOCARS TORRES (Preixens).

Aquest segon torneig es juga pel sistema d'una sola volta; i s'acabarà el dia 5 d'agost.

En finalitzar aquesta lliga; es jugarà la copa de la lliga, que començarà el 18 d'agost.

Estaran exempts de la primera eliminatòria els dos primers classificats del torneig acabat el 5 d'agost.

Les eliminatòries d'aquesta primera copa de la lliga, es jugaran en partit únic. La final es jugarà per la Festa Major.

El calendari de la lliga, amb els resultats ja assolits són els següents:

CLASSIFICACIÓ GENERAL

	PJ	G	E	P	GF	GC	TP
Butsènit	11	10	0	1	44	14	20
Destralers Team	11	9	1	1	61	34	19
Eden Kipps	10	6	2	2	25	9	14
Autocars Torres	11	5	4	2	35	22	14
Celler Sant Jordi	11	6	2	3	27	25	14
Consist	11	5	3	3	49	27	13
Xauxa Frankfurt Sió	11	5	2	4	28	22	12
Krac's	11	5	0	6	28	25	10
Gimnàs Gènesi	10	4	0	6	24	34	8
Crich	11	3	2	6	17	35	8
Blanc i Negre	9	1	4	4	16	17	6
J. Martorell, S.A.	11	2	2	7	21	33	6
Cau/Boys-Motos Bobet	11	2	2	7	27	40	6
Els Barrufets	11	0	0	11	5	70	0

Resultats 11ª ronda (25 juliol)

Gimnàs Gènesi - Butsènit	1-4
Celler Sant Jordi - Els Barrufets.....	1-0
Autocars Torres - Crich	3-3
J. Martorell, S.A. - Krac's	1-3
Consist - Destralers Team.....	12-2
Blanc i Negre - Cau/Boys-Motos Bobet.....	2-2
Kipps - Xauxa Frankfurt del Sió	2-0

GOLEJADORS:

26 gols: Fcesc. Xavier Escolà (Destralers Team)
16 gols: Santi Martí (Consist)
15 gols: Simó Piñero (Celler Sant Jordi)
14 gols: Maximí Saiz (Xauxa Frankfurt del Sió)
13 gols: Pere Palomino (Krac's)
12 gols: Albert Solà (Autocars Torres)

En memòria de

Jaume Boncompte Alsedà

que morí cristianament
el dia 13 dels corrents,
als 56 anys d'edat

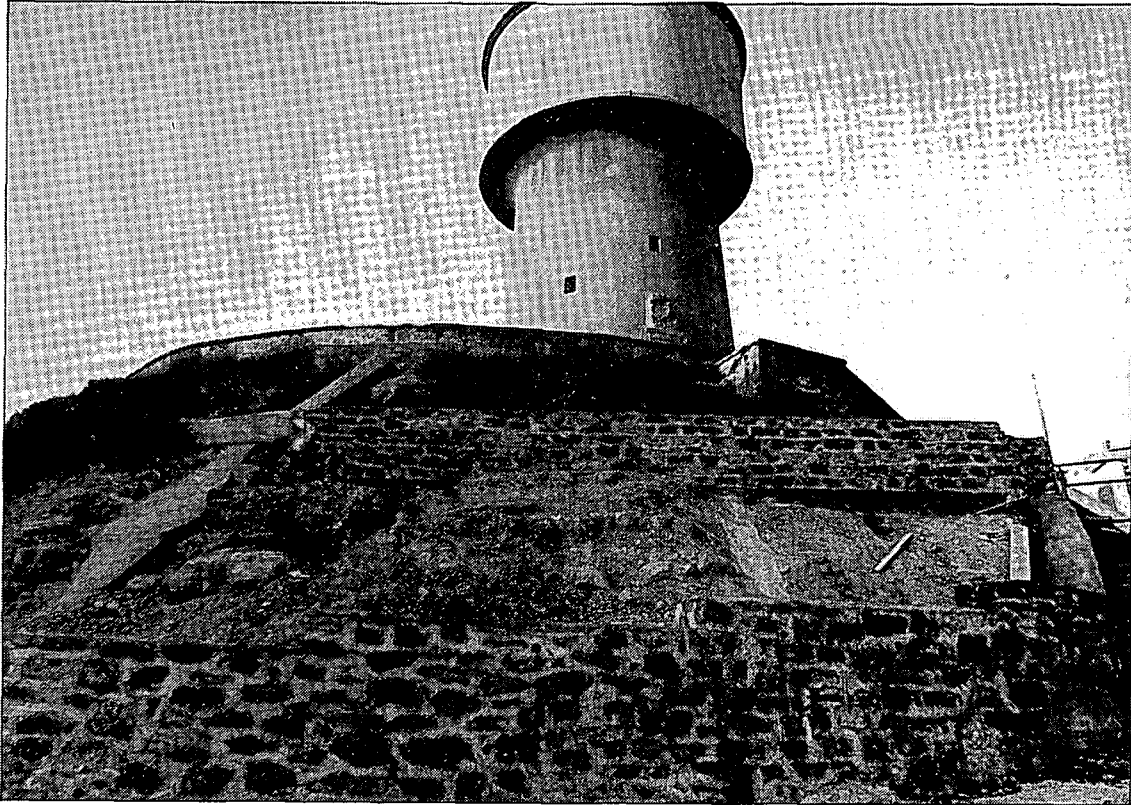
AL CEL SIA

*Cris de dolor, llàgrimes de tristesa
i molta enyorança ens deixa el teu
somriure d'amor y bondat. Però pensem
que el Senyor també té dret a tenir
una gran persona com tú molt a prop seu.
T'estimem pare*

La seva resignada família, us agrairà una oració
per a l'etern descans de la seva ànima.

Tàrrrega, juliol 1984.

L'Ajuntament informa

La construcció d'uns murs de contenció als dipòsits del Castell cada cop es feia més necessària.

ACORDS DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE L'AJUNTAMENT PLE, CELEBRAT EL DIA 6 DE JULIOL PASSAT

Es va aprovar el projecte per la parcelació per a usos agrícoles de la partida «Els Salats». Després de la seva exposició pública per a atendre, si és el cas, alguna reclamació, s'enviarà aquest projecte a la Comissió Provincial d'Urbanisme per a la seva consideració.

Es va acordar contractar amb la companyia subministradora d'energia elèctrica F.E.C.S.A., la reforma del subministrament d'energia a la zona dels Dipòsits Municipals de captació d'aigua potable. El motiu d'aquesta reforma és les insuficiències actuals pel que fa a la potència d'elevació d'aigües. L'import d'aquesta despesa és de 845.366,- Ptes.

Es va decidir convocar a subhasta per l'adjudicació de les obres d'escomesa d'aigua i sanejament «Passeig, Zona fase». El pressupost de contractació de dites obres ascendeix a la quantitat de 5.000.000,- Ptes. Import previst al pressupost d'inversions de 1984.

També es va decidir iniciar l'expedient de contractació de les obres de pavimentació del carrer del Firal. Dites obres i segons projecte, ascendeixen a la quantitat de 3.358.488,- Ptes., de les quals 713.032,- Ptes., corresponen a pagar a l'Ajuntament i la resta a distribuir entre els veïns.

Per aquest motiu, el passat dia 11 de juliol es va tenir una reunió amb els veïns afectats a fi d'informar-los detalladament del projecte, la seva realització i també de les qüestions econòmiques.

En un altre ordre de coses, també es va aprovar el calendari de festes del proper any 1985 i que serà el següent:

— 1 gener	(Cap d'Any)
— 5 abril	(Divendres Sant)
— 8 abril	(Dilluns de Pasqua Florida)
— 1 maig	(Festa del Treball)
— 27 maig	(Dilluns de Pasqua Granada)
— 24 juny	(Sant Joan)
— 15 agost	(L'Assumpció)
— 11 setembre	(Diada Nacional)
— 13 setembre	(Festa Major)
— 14 setembre	(Festa Major)
— 12 octubre	(Festa de la Hispanitat)
— 1 novembre	(Tots Sants)
— 25 desembre	(Nadal)
— 26 desembre	(Sant Esteve)

ACORDS DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE L'AJUNTAMENT PLE CELEBRAT EL DIA 25 DE JULIOL PASSAT:

Després de considerar les diverses ofertes presentades per diferents empreses del ram del moble a fi d'adquirir el mobiliari de les noves dependències municipals, es va decidir fer l'adjudicació definitiva del mateix a l'empresa Centromueble Internacional de Barcelona. L'import de l'adjudicació és de 1.805.000,- Ptes.

Durant aquest mes de juliol passat, es va rebre a les oficines municipals un escrit de la «Comunidad General de Regantes de los Canales de Urgel», delegació de Mollerusa, el qual resumit deia el següent:

«La junta general d'aquesta comunitat ha decidit de que totes les poblacions que fan la parada al canal d'Urgell i per raons de conservació, hauran de construir durant els anys 84 i 85 uns dipòsits de reserva amb capacitat per 35 dies de consum i les localitats que no facin dites obres se'ls aplicarà una tarifa especial, perquè puguin continuar fent la parada, a partir del 1 de gener de 1986».

Després de fer una primera valoració del que suposaria fer dites obres i preveure que el seu cost seria insoportable per Agramunt i considerant que els arguments tècnics que es donen són d'una consistència nula, és per això que la Corporació ha decidit elevar recurs contra aquesta decisió a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

URBANISME:

Els dies 14 i 21 de juliol es van celebrar unes reunions informatives pel que fa a les futures vivendes unifamiliars a construir a la urbanització de les piscines feta per l'Institut Català del Sol.

A aquesta reunió hi assistiren membres del Consistòri o veïns interessats per aquestes vivendes unifamiliars. Per part del Consistòri s'exposà un possible projecte del que podrien ésser dites cases, així com també un possible estudi econòmic del seu cost i de la seva financiació. Tot això a nivell informatiu i d'introducció al tema.

Les possibilitats i formes per a desenvolupar aquestes vivendes es poden concretar en dos sistemes: que per part dels veïns interessats es formi una Cooperativa o un grup que es faci els seus estudis i gestionin ells mateixos la construcció i el finançament de les obres (en aquest cas es pot trobar la col.laboració de personal tècnic especialitzat). O bé, que per part de l'iniciativa privada (promotors o constructors) comprin alguns patis, els edificuin i els posin a la venda a preu lliure de mercat. En aquestes reunions s'informà de l'existència de diferents iniciatives privades.

ESPORTS:

Durant els mesos d'estiu s'estàn desenvolupant els cursos de natació d'aquest any 84 i en els que s'hi han inscrit mainada i gent gran.

El primer cursat s'ha iniciat el dia 2 de juliol i ha acabat el 30 del mateix mes, amb una afluència de 164 persones inscrites. Pel que fa al segon cursat, s'iniciarà el dia 6 d'agost i s'acabarà el dia 31. Es calcula una afluència igual o superior al primer cursat.

LLICÈNCIES D'OBRES

Pere Rovira i Pijuan, construir un edifici de nova planta de sis pisos i dos locals comercials. Avgda. J. Mestres.

Vicent Escolà i Cuñat, ampliar un local industrial. C. de les Eres.

Ramon Inglada i Porta, arrebossar parets i fer un tram d'escala. C. de la Muralla.

Ramon Borges i Vendrell, col.locar reixes en les finestres de la casa.

Avgda. A. Ros, 50.

Jefatura Provincial del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per acondicionament de sitges per a cereals. Ctra. de Cervera.

Ramon Vilalta i Tallavi, per construir un magatzem. C. del Clos.

Josep Mª Ardiaca i Ros, col.locar un marc d'alumini en la terrassa. Urbanització de la Verge dels Socors.

Francesc Castro i Vega, connexió d'aigua potable per un magatzem. C. de Pompeu Fabra.

Carme Zurita i Torralbo, connexió d'aigua potable per un pis. Avgda. de Marià Jolonch.

NÍNIXOLS CEMENTERI

Encarnació Mendoza i Barbero, Adquisició del nínxol n° 84, Galeria de St. Jordi al Cementiri Municipal.

FACTURES APROVADES

A Pera d'Agramunt, material oficina	796
A L'Espiga, llibres Concurs Auques	5.000
A Casa Gil, material neteja	6.817
A Estació Servei, combust, vehic. serv.	46.661
A Piro. Zaragoza, material servit	37.889
A Comercial Eco, clor aigües	11.700
A Comercial Eco, clor aigües	5.850
A Transports Bernaus, encàrrecs Lleida	2.900
A L'Espiga, lots llibres pel Certamen	
Lliterari Sant Jordi	54.375
A Magatzems Bonet, uniformes brigada	63.097
A F.E.C.S.A., enllumenat públic Verge	
Socors (Viv. Sindicals)	16.081
A Agro-Sió, producte matar-herbes jardins	2.800
A Ramon Gili, reparació font Passeig	2.238
Al mateix, reparacions vivenda Sr. Secretari	956
A Ramon Gili, reparació Polisportiu	500
A I.A.S.A., quota conservació comptadors	
servei aigües, 2on. trimestre 84	22.932
A F.E.C.S.A., enllumenat públic abril	370.926
A F.E.C.S.A., força elevació aigües mes abril	213.777
A F.E.C.S.A., enllumenat dependències mes abril	116.034
A Tresor. S. Social, assegurances socials mes abril	253.605
A Deleg. Hisenda, Consorci Contrib. Territo.	
retenció mes maig	109.904
A J. M ^a Roqué, material Escoles	700
A C. Casanovas, honor. mes maig	10.350
A J. Barrios, plàstic	150
A Comercial Sans, reparació fotocopiadora	4.351
A Llibrer. Marsà, cartell Ràdio Sió	1.911
A Super-Stak, material neteja	1.695
A J. Escolà, material Ràdio Sió	380
A J. M ^a Roqué, reparacions Escorxadador	5.565
A J. Escolà, material Guarderia	6.436
A J. Escolà, claus Ajuntament	135
Al mateix, claus Polisportiu	500
A F.E.C.S.A., força elevació aigües mes de maig	205.100
A F.E.C.S.A., enllumenat públic mes de maig	352.860
A F.E.C.S.A., enllumenat dependències municipals mes de maig	15.522
A «La Alianza», conducta funcionaris mes de juny	23.750
A Com. Pegano, material Piscinas	13.064
A L'Espiga, material oficina	7.235
A Tintoreria Gatell, rentar vestits Reís i Patges	12.000
A Tintoreria Gatell, rentar tovalloles Reís	500
A Recanvis Carcasona, cable emissora	10.000
A Foment Pro-Mercat, quota juny	5.000
A La Catalana, assegurança incendis edifici Ajuntament any 84	2.608
A Pera d'Agramunt, subscripció «La Vanguardia», 1er. trim. 84 Casal	3.250
A Pera d'Agramunt, subscripció «La Mañana», 1er. trim. 84 Casal	2.625
A J. Escolà, obsequi Festa S. Isidre	7.000
A J. M ^a Fernández, bomba	80.077

LES BONES PERSONES

Tots els meus companys de professió han sofert, tard o d'hora, l'assalt a la seva oficina de farmàcia. Degut a això, jo esperava que, un dia o altre, em tocaria a mi. I m'ha tocat la nit del 15 al 16 de juliol. Ha estat una obra mestra de professionalitat del lladregejar, ja que, aconseguit el propòsit fonamental, l'apropiació de tots els medicaments estupafaents, no es causà cap mena de desperfecte, o el mínim possible, que en el meu cas ha estat el trencament de dos punts de soldadura. En aquest sentit cal reconèixer la feina ben feta.

Ara seria interessant de parlar de les causes de la drogradicció a casa nostra que els psicòlegs entenen fonamentalment, com una defensa contra l'acció opressiva i vespressiva de la societat industrial. Per una altra banda, hi ha qui contempla que la drogradicció és al nostre país el seguiment d'una moda arribada, com gairebé totes, de fora. De tal manera que, així com consumim coles, jins, tennis, cançons, etc., també consumim drogues.

Però el que a mi em mou a comentar aquest assalt a la meva farmàcia, és d'una altra naturalesa. Voldria agrair a tots els amics l'interès demostrat per a mi, i ho voldria fer públicament per palesar la joia que causa veure com l'amistat, en aquests casos, no tan sols és provinent de moltes persones, sinó que es manifesta ben intensa.

En aquest comportament jo diria que hi participa més l'antigor de la farmàcia Viladot, amb totes les connotacions que això representa, que no pas la meva persona, de tal manera que fa pensar fins a quin punt una farmàcia de 208 anys ja ha estat assumida per una vila que l'ha convertida en una entitat pròpia. Degut a aquest procés, em sembla que no és ariscat de suposar que l'assalt a aquesta farmàcia ha estat sentit, en termes generals, com una agressió personal. I això causa respecte perquè és una mostra de com el temps proporciona uns valors que es mante-

nen per damunt de les particularitats, i de com les persones reverencien aquests valors. I crec que un sentiment semblant es produiria si un assalt d'aquesta mena es dirigís, per exemple, a la venerable Fonda Crich.

En aquest espai de paper podria reproduir molts dels diàlegs mantinguts amb les convilatants i amb els amics d'Andorra o de Barcelona, de Lleida o de molts poblets veïns. Però no em resisteixo a reproduir-ne un que no crec que mai arribi a ser oblidat.

Un pastor, que acostuma a freqüentar la «Taverneta», en assabentar-se del fet em va venir a veure, i el diàleg va ser aquest:

— Així, què? Li han entrat a la farmàcia, oi?

— Doncs sí.

— I és la primera vegada?

— Sí, ha estat la primera vegada. Amb 208 anys d'existència, la farmàcia Viladot no havia estat agredida mai.

— Em permet que li digui una cosa? Jo me n'he fet molt. I l'acompanyo en el sentiment.

— Gràcies, home. Em sembla que tothom se n'ha fet.

— Jo diria que sí. Li puc ser útil en alguna cosa?

— Moltes gràcies; la cosa tampoc no ha estat tan greu.

— Em sembla que no està molt amoïnat.

— Que vols que et digui. Em dol, però no pas econòmicament...

— Me'n faig càrrec.

— Gràcies.

— M'agradaria de fer alguna cosa per vosté.

— Mira...

— Ja ho tinc: anem a fer un «quinto»?

Amb el «quinto» d'aquest diàleg me'n vaig anar a dormir. Va ser la primera nit, després de l'assalt. A casa no hi havia ningú. Només jo i la gosseta Pic. I tota la nit vaig dormir con un tronc.